

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 514/2014/EU RENDELETE

(2014. április 16.)

a Menekültügyi, a Migrációs és az Integrációs alapra, valamint a rendőrségi együttműködés, a bűnmegelőzés és a bűnözés elleni küzdelem, valamint a válságkezelés pénzügyi támogatására szolgáló eszközre vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 78. cikke (2) bekezdésére, 79. cikke (2) és (4) bekezdésére, 82. cikke (1) bekezdésére, 84. cikkére és 87. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az Unió belügyi szakpolitikájának célja a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozása, vagyis egy olyan, belső határok nélküli térség megteremtése, ahol biztosítva van az emberek szabad belépése, mozgása, élete és munkavégzése jogaik teljes mértékű tiszteletben tartása és biztonságuk garantálása mellett. E cél megvalósítása során szem előtt kell tartani az olyan közös kihívásokat, mint az Unió versenyképességét és társadalmi kohézióját fokozó, átfogó uniós bevándorlási politika létrehozása, a közös európai menekültügyi rendszer kialakítása, a súlyos és szervezett bűncselekmények jelentette fenyegetések megelőzése, valamint az illegális bevándorlás, az emberkereskedelem, a számítástechnikai bűnözés és a terrorizmus elleni küzdelem.
- (2) A bevándorlási vagy menedékgig íránti kérelmek előidézte terheltség folytán felmerülő, illetve az Unió külső határainak igazgatásával kapcsolatos kérdések tekintetében olyan integrált megközelítést kell alkalmazni, amely teljes mértékben tiszteletben tartja – a harmadik országokban végrehajtott tevékenységek esetében is – a nemzetközi és az emberi jogi normákat, szolidaritást biztosít valamennyi tagállam között, figyelembe veszi a nemzeti feladatkörök tiszteletben tartásának a szükségességét, és ezzel egyidejűleg világosan meghatározza a feladatokat.
- (3) A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fejlesztését támogató uniós finanszírozásnak hozzáadott értéket kell biztosítania az Unió számára és érezhetően ki kell fejeznie azt a szolidaritást és felelősségmegosztást, amely elengedhetetlen a közös kihívások kezeléséhez.
- (4) A közös keretrendszer rendeltetése, hogy biztosítsa az érintett szakpolitikák területén e finanszírozás szükséges koherenciáját, egyszerűsítését és egységes felhasználását.
- (5) Össze kell hangolni az említett területekkel kapcsolatos kiadásokat a kiegészítő jelleg, a hatékonyság és láthatóság, valamint a költségvetési szinergiák elérése érdekében.

⁽¹⁾ HL C 299., 2012.10.4., 108. o.

⁽²⁾ HL C 277., 2012.9.13., 23. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2014. március 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. április 14-i határozata.

- (6) E közös keretrendszeren belül meg kell határozni a segítségnyújtás elveit, ezen elvek alkalmazásának biztosítása érdekében pedig a tagállamok és a Bizottság feladatait, a szabálytalanságok és a csalás megelőzését és felderítését is beleértve.
- (7) Az ilyen uniós finanszírozás hatékonyabb és célzottabb lenne, ha a támogatható intézkedések társfinanszírozása az egyes tagállamok által – a Bizottsággal való párbeszédet követően – felállított többéves stratégiai programozáson alapulna.
- (8) Az e rendelet által meghatározott specifikus rendeletek keretében támogatott harmadik országokra vonatkozó vagy ezekkel kapcsolatos intézkedéseket úgy kell végrehajtani, hogy szinergia és összhang alakuljon ki az Unió területén kívül végrehajtott, mind földrajzi, mind tematikus alapú uniós külső segítségnyújtási eszközökkel támogatott egyéb intézkedésekkel. Ezen intézkedések végrehajtása során biztosítani kell különösen a szóban forgó országra vagy régióra irányuló uniós külső tevékenység és külpolitika elveivel és alapvető célkitűzéseivel való teljes összhangot. Az intézkedéseknek a célja nem lehet a kifejezetten fejlesztésre irányuló intézkedések támogatása, és adott esetben ki kell egészíteniük a külső segítségnyújtási eszközökön keresztül nyújtott pénzügyi segítségnyújtást. A fejlesztési politikáról kialakított európai konszenzus 35. pontjában foglaltaknak megfelelően tiszteletben kell tartani a politikák fejlesztési célú koherenciájának az elvét. Fontos biztosítani továbbá, hogy a sürgősségi segély felhasználása összhangban legyen az Unió humanitárius politikájával és adott esetben kiegészítse azt, valamint tiszteletben tartsa a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzusban megállapított humanitárius elveket.
- (9) A külső tevékenységnek az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 18. cikkének (4) bekezdése értelmében összehangoltnak és koherensnek kell lennie.
- (10) Az uniós finanszírozás célkitűzéseinek elérésére szolgáló többéves programok elkészítése előtt a tagállamok – az egyes tagállamok szempontjából koherens stratégiák kidolgozása érdekében – politikai párbeszédet folytatnak a Bizottsággal. A politikai párbeszéd lezárultát követően valamennyi tagállamnak be kell nyújtania a Bizottság számára egy nemzeti programot, amelyben ismerteti, hogy milyen módon szándékozik megvalósítani a 2014–2020-as időszakra vonatkozó specifikus rendelet célkitűzéseit. A Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy a nemzeti program összhangban van-e az említett célkitűzésekkel és a politikai párbeszéd eredményével. Meg kell továbbá vizsgálnia, hogy az uniós finanszírozásnak a célkitűzések közötti elosztása megfelel-e a vonatkozó specifikus rendeletben célkitűzésenként meghatározott minimális aránynak. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy eltérjenek ezektől a minimális arányoktól, ebben az esetben azonban a nemzeti programjukban meg kell indokolniuk ezt az eltérést. Amennyiben a Bizottság nem tartja kielégítőnek a tagállam indokolását, elutasíthatja a nemzeti program jóváhagyását. A Bizottságnak rendszeresen tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet a politikai párbeszéd eredményéről, a teljes programozási folyamatról – beleértve a nemzeti programok előkészítését és az e rendelet által meghatározott vonatkozó specifikus rendeletekben célkitűzésenként kijelölt minimális aránynak való megfelelést is –, valamint a nemzeti programok végrehajtásáról.
- (11) A 2018–2020-as időszak megfelelő finanszírozásának biztosítása érdekében a stratégiákat félidős felülvizsgálatnak kell alávetni.
- (12) A nemzeti programok kidolgozása és végrehajtása tekintetében a tagállamoknak a teljes többéves időszakra szóló partnerséget kell kialakítaniuk az érintett hatóságokkal és szervezetekkel, mégpedig oly módon, hogy az összhangban legyen az arányosság elvével és az adminisztratív terhek csökkentésére vonatkozó követelménnyel. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a partnerek között ne álljon fenn összeférhetetlenség a programozási ciklus különböző szakaszaiban. Valamennyi tagállamnak létre kell hoznia egy bizottságot, amely figyelemmel kíséri a nemzeti programot, és segítséget nyújt az annak végrehajtására és a program célkitűzéseinek megvalósítása terén elért eredményekre irányuló felülvizsgálatban. A tagállamoknak ki kell dolgozniuk a monitoringbizottság létrehozására vonatkozó gyakorlati szabályokat.
- (13) A nemzeti programok alapján támogatható kiadásokat – az e rendeletben meghatározott közös elvek alapján – a nemzeti jognak kell meghatározni. A kiadások támogathóságának kezdő és záró időpontjait úgy kell meghatározni, hogy a nemzeti programokra egységes és méltányos szabályok vonatkozzanak.
- (14) A technikai segítségnyújtás révén lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok elősegítsék nemzeti programjuk végrehajtását, és segítséget nyújtsanak a kedvezményezetteknek a kötelezettségvállalásaik teljesítéséhez és az uniós jognak való megfeleléshez. Adott esetben a technikai segítségnyújtás fedezheti az illetékes hatóságok harmadik országokban felmerült kiadásait.

- (15) A sürgősségi segély gyors célba juttatását biztosító megfelelő keretrendszer érdekében e rendeletnek lehetővé kell tennie az olyan intézkedések támogatását, amelyek kiadásai a segély iránti kérelem benyújtása előtt – de legkorábban 2014. január 1-jén – merültek fel, összhangban a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ azon rendelkezésével, amely a kellően indokolt kivételes esetekre rugalmasságot biztosít. Kellően indokolt esetekben a támogatás elérheti a támogatható kiadások 100 %-át, amennyiben a végrehajtandó intézkedéshez ez elengedhetetlen, különösen abban az esetben, ha a kedvezményezett nemzetközi vagy nem kormányzati szervezet. A sürgősségi segéllyel támogatott intézkedéseknek közvetlenül a szükséghelyzetből kell következniük, és azok nem helyettesíthetik a tagállamok hosszú távú beruházásait.
- (16) Az uniós költségvetésből biztosított hozzájárulásra vonatkozó döntésekről megfelelő dokumentációt kell vezetni a megfelelő auditnyomvonal biztosítása érdekében.
- (17) Az Unió pénzügyi érdekeit arányos intézkedésekkel kell védeni a kiadási ciklus egészében, ideértve a szabálytalanságok megelőzését, feltárását és kivizsgálását, a kárba vesztett, tévesen kifizetett vagy helytelenül felhasznált források visszatéríttetését és adott esetben az adminisztratív és pénzügyi szankciókat, a 966/2012/EU, Euratom rendelettel összhangban.
- (18) Az Unió pénzügyi érdekeinek védelmét illetően a tagállamok, a Bizottság, a Számvevőszék és az 1999/352/EK, ESZAK, Euratom bizottsági határozat⁽²⁾ által létrehozott Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által végrehajtott helyszíni ellenőrzések és auditok a vonatkozó jogszabályok értelmében egyaránt lehetnek előre bejelentett, illetve előre be nem jelentett ellenőrzések és auditok.
- (19) A belügyi területre vonatkozó alapok új struktúrájának célja az alkalmazandó szabályok egyszerűsítése és a kedvezményezettek adminisztratív terheinek csökkentése. A kontrollmechanizmusnak mindazonáltal hatékonynak kell maradnia, ezért fontos emlékeztetni az Unió pénzügyi érdekeinek védelme tekintetében alkalmazandó szabályokra, amelyek lehetővé teszik mind az előre bejelentett, mind pedig az előre be nem jelentett helyszíni ellenőrzéseket és auditokat.
- (20) A tagállamoknak meg kell hozniuk a megfelelő intézkedéseket az irányítási és kontrollrendszer szabályos működésének és a nemzeti programjaik végrehajtása minőségének biztosítása érdekében. Ezért meg kell határozni az e rendszerekre vonatkozó általános elveket, valamint az általuk ellátandó feladatokat.
- (21) A nemzeti programok hatékony és helyes végrehajtása érdekében meg kell határozni az irányítási és kontrollrendszerekkel, valamint a szabálytalanságoknak és az uniós jog megsértésének a megelőzésével, felderítésével és helyrehozásával kapcsolatos tagállami feladatokat.
- (22) A szubszidiaritás és az arányosság elvével összhangban a nemzeti programoknak az irányítási és kontrollrendszeren keresztül történő végrehajtásával és ellenőrzésével kapcsolatos elsődleges felelősség a tagállamokat terheli. A specifikus rendeletek értelmében nyújtott támogatást a Bizottság és a tagállamok szoros együttműködés keretében, a szubszidiaritás elvével összhangban kell felhasználni.
- (23) A tagállamoknak teljes mértékben fel kell használniuk a köz- és magánszervek által a belügyek terén működtetett korábbi alapok felhasználása során szerzett ismereteket, szakértelmet és tapasztalatot.
- (24) Csak a tagállamok által kijelölt felelős hatóságok nyújthatnak valódi biztosítékot arra nézve, hogy a kedvezményezettek uniós költségvetésből való támogatása előtt megtörténtek a szükséges ellenőrzések. Ezért kifejezetten meg kell határozni azt, hogy csak a kijelölt felelős hatóságok által eszközölt kiadások téríthetők meg az uniós költségvetésből.
- (25) Meg kell határozni a Bizottság azon jogköreit és feladatait, amelyek értelmében ellenőrizheti az irányítási és kontrollrendszerek hatékony működését, valamint felkérheti a tagállamokat intézkedések meghozatalára.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom rendelete az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 1999. április 28-i 1999/352/EK, ESZAK, Euratom határozata az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) létrehozásáról (HL L 136., 1999.5.31., 20. o.).

- (26) Az uniós költségvetési kötelezettségvállalásokat évente kell végrehajtani. Az eredményes programirányítás biztosítása érdekében meg kell határozni az éves egyenleg, valamint a végső egyenleg kifizetésének közös szabályait.
- (27) A programok indulásakor az előfinanszírozás kifizetése biztosítja azt, hogy a tagállamok a program jóváhagyása esetén rendelkezzenek azokkal az eszközökkel, amelyekkel támogatják a kedvezményezetteket a program végrehajtása során. Ennek érdekében rendelkezni kell a kezdeti előfinanszírozási összegekről. A program zárásakor teljes mértékben el kell számolni a kezdeti előfinanszírozással. A felelős hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a kedvezményezettek haladéktalanul megkapják a nekik járó teljes összeget.
- (28) Ezen túlmenően éves előfinanszírozást kell biztosítani annak érdekében, hogy a tagállamok rendelkezzenek a nemzeti programjuk végrehajtásához szükséges eszközökkel. Az éves előfinanszírozást minden évben rendezni kell az éves egyenleg kifizetésével.
- (29) A 966/2012/EU, Euratom rendelet háromévenkénti felülvizsgálata változtatásokat vezet be a megosztott irányítás módszerében, amelyeket figyelembe kell venni.
- (30) Az uniós költségvetésből egy adott évben társfinanszírozott kiadások elszámoltathatóságának megerősítése érdekében létre kell hozni az éves számlavizsgálat és -jóváhagyás megfelelő keretrendszerét. E keretrendszernek megfelelően a felelős hatóságnak a nemzeti programmal kapcsolatban be kell nyújtania a Bizottsághoz a 966/2012/EU, Euratom rendelet megosztott irányításról szóló rendelkezéseiben említett dokumentumokat.
- (31) Annak érdekében, hogy az Unió területén belül javuljon az éves számlavizsgálat és -jóváhagyás megbízhatósága, a tagállamok által elvégzendő ellenőrzések jellegéről és szintjéről szóló közös rendelkezéseket kell meghatározni.
- (32) Az uniós forrásokkal való hatékony és eredményes pénzgazdálkodás biztosítása érdekében szükség lehet arra, hogy a Bizottság pénzügyi korrekciót hajtson végre. Annak érdekében, hogy a tagállamok szempontjából ne sérüljön a jogbiztonság, meg kell határozni azokat a körülményeket, amelyek esetén az alkalmazandó uniós vagy nemzeti jog megsértése a Bizottság által végrehajtandó pénzügyi korrekcióhoz vezethet. Gondoskodni kell arról, hogy a Bizottság által a tagállamokra adott esetben kirótt pénzügyi korrekciók az Unió pénzügyi érdekeinek védelmét szolgálják, ezért azokat olyan esetekre kell korlátozni, amikor az uniós vagy a nemzeti jog megsértése közvetlenül vagy közvetve az intézkedések támogathatóságát, szabályszerűségét, irányítását vagy kontrollját és az ezzel kapcsolatos kiadásokat érinti. Az arányosság biztosítása érdekében fontos, hogy a Bizottság a pénzügyi korrekció összegének meghatározásakor figyelembe vegye a jogsértés természetét és súlyát. E tekintetben meg kell határozni a Bizottság által alkalmazandó pénzügyi korrekciók feltételeit, valamint a pénzügyi korrekciót elrendelő határozathoz vezető eljárást.
- (33) A felelős hatóságok és az uniós költségvetés közötti pénzügyi kapcsolat létrehozása érdekében a Bizottságnak e hatóságok tekintetében évente záróelszámolást kell végeznie. A számla-jóváhagyási határozat a beszámolók teljességére, pontosságára és valóságára vonatkozó megállapításokat tartalmaz, de a kiadások uniós joggal való összegegyeztetettségéről nem szól.
- (34) Mivel az EUSZ 17. cikke értelmében a Bizottság felelős az uniós jog helyes alkalmazásáért, dönt arról, hogy a tagállamnál felmerült kiadás megfelel-e az uniós jognak. A tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy megindokolják a kifizetésre vonatkozó döntéseiket. Annak érdekében, hogy a tagállamok a múltban eszközölt kiadások tekintetében jogi és pénzügyi biztosítékokat kapjanak, meg kell határozni azt a leghosszabb időszakot, amelyen belül a Bizottságnak el kell döntenie, hogy milyen pénzügyi következményekkel jár a meg nem felelés.
- (35) Fontos a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás és a hatékony végrehajtás biztosítása, ám ezzel egyidejűleg gondoskodni kell az átláthatóságnak, a jogbiztonságnak, a finanszírozás hozzáférhetőségének és a kedvezményezettekkel való egyenlő bánásmódnak a biztosításáról is.
- (36) A finanszírozás felhasználásának egyszerűsítése és a hibák kockázatának csökkentése céljából – és szükség esetén a szakpolitika sajátosságainak a figyelembevételére érdekében lehetővé téve egyszersmind a differenciálást is – helyénvaló meghatározni a támogatás formáit, valamint a kiadások támogathatóságára vonatkozó harmonizált feltételeket, beleértve az egyszerűsített költségelszámolással kapcsolatos lehetőségeket is. A tagállamoknak a szubszidiaritás elvének megfelelően nemzeti szabályokat kell elfogadniuk a kiadások támogathatóságára vonatkozóan.

- (37) A pénzügyi fegyelem ösztönzése érdekében meg kell határozni, hogy milyen eljárás alkalmazandó a nemzeti programban szereplő költségvetési kötelezettségvállalás bármely részének visszavonása esetén, különösen abban az esetben, ha valamely összeg nem vonható vissza a kötelezettségvállalásból, például azért, mert a végrehajtás bírósági vagy közigazgatási jogorvoslat felfüggesztő hatálya vagy vis maior miatt késett.
- (38) A kötelezettségvállalás visszavonására vonatkozó általános szabályok megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében e szabályoknak részletesen tartalmazniuk kell, hogy hogyan kell meghatározni a visszavonással kapcsolatos határidőket, és hogyan kell kiszámolni a vonatkozó összegeket.
- (39) A nyilvánosság figyelmét fel kell hívni az uniós finanszírozásnak köszönhetően elért eredményekre. A polgároknak joguk van megismerni az uniós pénzügyi források elköltésének módját. A nyilvánosság megfelelő tájékoztatásáról a Bizottságnak, a felelős hatóságoknak és a kedvezményezetteknek kell gondoskodniuk. A nyilvánosság hatékonyabb tájékoztatása és a Bizottság által kezdeményezett kommunikációs tevékenységek közötti erősebb szinergiák érdekében a kommunikációs tevékenységre ezen uniós finanszírozás keretében elkülönített költségvetésnek hozzá kell járulnia az Unió politikai prioritásainak szervezeti kommunikációjához is, feltéve, hogy a prioritások kapcsolódnak a belügi terület uniós finanszírozásának általános célkitűzéseéhez.
- (40) Annak érdekében, hogy a belügi terület uniós finanszírozásával kapcsolatos tájékoztatás minél szélesebb körben elterjedjen és a potenciális kedvezményezettek is értesüljenek a finanszírozási lehetőségekről, e rendelet alapján meg kell határozni az információs és kommunikációs intézkedésekre vonatkozó részletes szabályokat, valamint ezen intézkedések egyes technikai jellemzőit, és minden tagállamnak létre kell hoznia legalább a szükséges tájékoztatást tartalmazó honlapot vagy portált. A tagállamoknak a potenciális kedvezményezettek megfelelő tájékoztatása érdekében közvetlenebb kommunikációs kampányokat kell folytatniuk, többek között rendszeres nyilvános események – ún. információs napok és képzések – szervezésével.
- (41) A támogatott intézkedések eredményessége az értékelésüktől és az eredményeik terjesztésétől is függ. Szabályozni kell a tagállamok és a Bizottság erre vonatkozó feladatait, valamint az értékelés megbízhatósága és a vonatkozó információ minősége szavatolásának módját.
- (42) Annak érdekében, hogy módosítani lehessen ennek a rendeletnek a támogatható kiadások közös elveiről szóló előírásait, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (43) E rendelet alkalmazása során – ideértve a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elkészítését is – a Bizottságnak konzultálnia kell valamennyi tagállam szakértőivel.
- (44) E rendelet egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni. Ezt a hatáskört a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (45) A tagállamok közös kötelezettségeit és különösen a Bizottság tájékoztatására vonatkozó rendelkezéseket meghatározó végrehajtási jogi aktusok esetében a vizsgálóbizottsági eljárást, a Bizottság tájékoztatására szolgáló formanyomtatványokat meghatározó végrehajtási jogi aktusok elfogadására pedig – tisztán technikai természetük miatt – a tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni.
- (46) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a specifikus rendeletekre vonatkozó általános rendelkezések megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés léptéke, illetve hatásai miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (47) E rendeletet a specifikus rendeletekkel együtt kell alkalmazni, amennyiben e rendelet a specifikus rendeletek végrehajtásához szükséges olyan általános szabályokat határoz meg, amelyek előírják e rendeletnek a szóban forgó specifikus rendeletek tekintetében való alkalmazandóságát, és amelyek a schengeni vívmányok rendelkezésein alapuló jogi aktusoknak minősülnek azon országok tekintetében, amelyekre e specifikus rendeleteket alkalmazni kell az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt vonatkozó jegyzőkönyvek, illetve a vonatkozó megállapodások alapján. Ez esetben ez azt jelenti, hogy e rendelet kapcsolatot teremthet a schengeni vívmányok továbbfejlesztését képező specifikus rendeletek rendelkezéseivel és közvetlen hatást gyakorolhat azokra, befolyásolva ezáltal a schengeni vívmányok jogi keretét.
- (48) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban e tagállamok bejelentették, hogy részt kívánnak venni ennek a rendeletnek az elfogadásában és alkalmazásában.
- (49) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (50) E rendelet alkalmazási időszakát helyénvaló összehangolni az 1311/2013/EU, Euratom rendelet ⁽¹⁾ alkalmazási időszakával. Ezt a rendeletet ezért 2014. január 1-jétől kell alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Cél és hatály

E rendelet megállapítja a specifikus rendeletek végrehajtásának általános szabályait az alábbiak tekintetében:

- a) a kiadások finanszírozása;
- b) partnerség, programozás, jelentéstétel, monitoring és értékelés;
- c) a tagállamok által létrehozandó irányítási és kontrollrendszerek; és
- d) a számlavizsgálat és -jóváhagyás.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- a) „specifikus rendeletek”:
 - a 516/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾;
 - a 513/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾; és
 - minden olyan rendelet, amely előírja e rendelet alkalmazását.
- b) „programozás”: a specifikus rendeletek célkitűzéseinek elérése érdekében létrehozott uniós és tagállami közös intézkedés több év alatt történő végrehajtására szolgáló, több szakaszos szervezési, döntéshozatali és finanszírozási folyamat;

⁽¹⁾ A Tanács 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom rendelete a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről (HL L 347., 2013.12.20., 884. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 516/2014/EU rendelete a Menekültügyi, Migrációs és Beilleszkedési Alap létrehozásáról, a 2008/381/EK tanácsi határozat módosításáról, valamint az 573/2007/EK határozat, az 575/2007/EK európai parlamenti határozat és a 2007/435/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (lásd e Hivatalos Lap 168. oldalát).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 513/2014/EU rendelete a Belső Biztonsági Alap részét képező, a rendőrségi együttműködés, a bűnmegelőzés és a bűnözés elleni küzdelem, valamint a válságkezelés pénzügyi támogatására szolgáló eszköz létrehozásáról, valamint a 2007/125/IB határozat hatályon kívül helyezéséről (lásd e Hivatalos Lap 93. oldalát).

- c) „intézkedés”: az érintett nemzeti program felelős hatósága által vagy annak felelőssége mellett kiválasztott, a specifikus rendeletek általános és különös célkitűzéseinek megvalósításához hozzájáruló projekt vagy projektek egy csoportja;
- d) „uniós intézkedés”: a specifikus rendeletekben meghatározott transznacionális intézkedés vagy uniós szempontból különös jelentőséggel bíró intézkedés;
- e) „projekt”: az uniós támogatás kedvezményezettje által egy intézkedés egészének vagy egy részének végrehajtása érdekében felvonultatott egyedi, gyakorlati eszközök;
- f) „sürgősségi segély”: a specifikus rendeletekben meghatározott vészhelyzetek kezelésére szolgáló projekt vagy projektek egy csoportja;
- g) „kedvezményezett”: egy projekt keretében uniós támogatásban részesülő köz- vagy magánjogi szerv, nemzetközi szervezet vagy a Vörös Kereszt Nemzetközi Bizottsága (ICRC), illetve a Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetsége.

II. FEJEZET

A SEGÍTSÉGNYÚJTÁS ELVEI

3. cikk

Általános elvek

- (1) A specifikus rendeletek által biztosított támogatás – nemzeti programokon, uniós intézkedéseken és sürgősségi segélyen keresztül – kiegészíti az uniós célkitűzések megvalósítását szolgáló nemzeti, regionális és helyi beavatkozásokat, és ezzel uniós hozzáadott értéket képvisel.
- (2) A Bizottság és a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a specifikus rendeletek értelmében, illetve a tagállamok által nyújtott támogatás álljon összhangban az Unió releváns tevékenységeivel, szakpolitikáival és prioritásaival és egészítse ki az Unió egyéb eszközeit, ugyanakkor vegye figyelembe az egyes tagállamok sajátos helyzetét is.
- (3) A specifikus rendeletek értelmében nyújtott támogatást a Bizottság és a tagállamok szoros együttműködés keretében valósítják meg.
- (4) A harmadik országokban végrehajtott vagy azokkal kapcsolatos intézkedések során a Bizottság és a tagállamok az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) együtt – hatáskörüiknek megfelelően – biztosítják az e rendelet és a specifikus rendeletek közötti, valamint az egyéb releváns – többek között az Unió külső tevékenysége keretében tartozó – uniós szakpolitikák, stratégiák és eszközök közötti koordinációt.
- (5) A Bizottság és a tagállamok – adott esetben az EKSZ-szel együttműködve – biztosítják, hogy a harmadik országokban és azokkal kapcsolatban végrehajtott intézkedéseket az uniós eszközökből támogatott, az Unió kívüli egyéb intézkedésekkel összhangban és azokkal koherensen hajtsák végre. Biztosítják különösen, hogy ezen intézkedések:
 - a) koherensek legyenek az EU külső politikájával, tiszteletben tartásuk a politikák fejlesztési célú koherenciájának elvét, valamint hogy összhangban legyenek a szóban forgó régióra vagy országra vonatkozó stratégiai programozási dokumentumokkal;
 - b) a nem fejlesztésorientált intézkedéseket helyezték középpontba;
 - c) az Unió belső politikáinak érdekeit szolgálják, és összhangban legyenek az Unió belüli tevékenységekkel.
- (6) A Bizottság és a tagállamok a 966/2012/EU, Euratom rendeletnek megfelelően a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvét alkalmazzák, különösen az ezen rendelet 30. cikkében előírt gazdaságosság, hatékonyság és eredményesség elvével összhangban.
- (7) A Bizottság és a tagállamok biztosítják a specifikus rendeletek értelmében nyújtott támogatás eredményességét, többek között monitoring, jelentéstétel és értékelés útján.

(8) Az e rendelettel és a specifikus rendeletekkel kapcsolatos feladataik ellátása során a Bizottság és a tagállamok – az arányosság elvére figyelemmel – törekednek arra, hogy csökkenjen a kedvezményezettek, a tagállamokra és a Bizottságra háruló adminisztratív teher.

4. cikk

Az uniós és a nemzeti jognak való megfelelés

A specifikus rendeletek által finanszírozott intézkedéseknek meg kell felelniük az alkalmazandó uniós és nemzeti jognak.

5. cikk

Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme

(1) A Bizottság megfelelő intézkedéseket hoz annak biztosítására, hogy az e rendelet és a specifikus rendeletek értelmében finanszírozott intézkedések végrehajtása során érvényesüljön az Unió pénzügyi érdekeinek védelme azáltal, hogy megelőző intézkedéseket alkalmaz a csalás, a korrupció és minden más illegális tevékenységgel szemben, hatékony ellenőrzéseket végez, szabálytalanságok felfedése esetén pedig visszafizetési jogosulatlanul kifizetett összegeket, és szükség szerint hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási és pénzügyi szankciókat alkalmaz.

(2) A tagállamok megelőzik, felderítik és megszüntetik a szabálytalanságokat, és a jogosulatlanul kifizetett összegeket az esetleges késedelmi kamattal együtt visszafizetetik. Ezekről értesítik a Bizottságot, továbbá folyamatosan tájékoztatják a Bizottságot a kapcsolódó közigazgatási és bírósági eljárások terén történt jelentős fejleményekről.

(3) Amennyiben – a tagállam hibájának vagy gondatlanságának következményeként – a kedvezményezettnek jogosulatlanul kifizetett összegeket nem lehet behajtani, a tagállam felel a vonatkozó összegnek a költségvetésbe való visszafizetéséért.

(4) A tagállamok olyan hathatós megelőző intézkedéseket hoznak a csalás ellen, különösen a magasabb kockázatú területek tekintetében. Az ilyen megelőző intézkedések visszatartó erővel bírnak; ezen intézkedések meghatározása során tekintetbe kell venni azok hasznát és arányosságát.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a tagállamoknak az e cikk (2) és (3) bekezdésben meghatározott kötelezettségeire vonatkozóan.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén határozza meg a szabálytalanságok jelentésének gyakoriságát és a jelentéstétel alkalmazandó formáját. Az említett végrehajtási jogi aktusok az 59. cikk (2) bekezdése szerinti tanácsadó bizottsági eljárással összhangban kerülnek elfogadásra.

(7) A Bizottság vagy képviselői és a Számvevőszék auditálási hatáskörrel rendelkezik minden, e rendelettel vagy a specifikus rendeletekkel összhangban uniós finanszírozásban részesülő támogatási kedvezményezett, vállalkozó és alvállalkozó tekintetében, mely ellenőrzés keretében vizsgálhatják az iratokat és helyszíni ellenőrzést is végezhetnek.

(8) Az OLAF a 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾, valamint a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendeletben ⁽²⁾ foglalt rendelkezéseknek és eljárásoknak megfelelően – nyomozást, többek között helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat folytathat annak megállapítására, hogy elkövettek-e valamely támogatási megállapodással, támogatási határozattal vagy az ezen rendelettel, illetve a specifikus rendeletekkel összhangban finanszírozott szerződéssel összefüggésben az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalást, korrupciót vagy más jogellenes cselekményt.

(9) Az (1), a (7) és a (8) bekezdés sérelme nélkül az e rendelet és a specifikus rendeletek végrehajtása keretében harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel kötött együttműködési megállapodásoknak, továbbá a rendelet és a specifikus rendeletek végrehajtása keretében létrejött szerződéseknek, támogatási megállapodásoknak és támogatási határozatoknak olyan rendelkezéseket kell tartalmazniuk, amelyek kifejezetten felhatalmazzák a Bizottságot, a Számvevőszéket és az OLAF-ot arra, hogy saját hatáskörüknek megfelelően lefolytassák az említett auditokat és vizsgálatokat.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. szeptember 11-i 883/2013/EU, Euratom rendelete az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1996. november 11-i 2185/96/Euratom, EK rendelete az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292., 1996.11.15., 2. o.).

III. FEJEZET

AZ UNIÓS INTÉZKEDÉSEK, A SÜRGŐSSÉGI SEGÉLY ÉS A TECHNIKAI SEGÍTSÉGNYÚJTÁS PÉNZÜGYI KERETE

6. cikk

A végrehajtás kerete

- (1) A Bizottság az uniós költségvetés éves előirányzatai keretében megállapítja az uniós intézkedésekre, a sürgősségi segélyre és a Bizottság által kezdeményezett technikai segítségnyújtásra rendelkezésre álló teljes összeget.
- (2) A Bizottság végrehajtási jogi aktus útján elfogadja az uniós intézkedésekre és a sürgősségi segélyre vonatkozó munkaprogramot. Az említett végrehajtási jogi aktusokat az 59. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (3) A Bizottság a források megfelelő időben való rendelkezésre állása érdekében külön munkaprogramot fogadhat el a sürgősségi segélyre vonatkozóan.
- (4) Az uniós intézkedések, a sürgősségi segély és a Bizottság által kezdeményezett technikai segítségnyújtás végrehajtható vagy közvetlenül, a Bizottság vagy végrehajtó ügynökségek által, vagy közvetetten, a 966/2012/EU, Euratom rendelet 60. cikkével összhangban a tagállamoktól eltérő szervek és személyek által.

7. cikk

Sürgősségi segély

- (1) A specifikus rendeletekben meghatározott vészhelyzetekre adandó válasz keretében a Bizottság dönthet sürgősségi segély nyújtásáról. Ilyen esetekben időben tájékoztatja erről az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (2) A rendelkezésre álló források keretein belül a sürgősségi segély elérheti a támogatható kiadások 100 %-át.
- (3) A specifikus rendeletekben meghatározott célkitűzésekkel és összhangban a sürgősségi segély magában foglalhat tagállamokban és harmadik országokban nyújtott segítséget.
- (4) Amennyiben az intézkedés végrehajtása érdekében szükséges, a sürgősségi segéllyel olyan kiadások is támogathatók, amelyek a támogatás iránti kérelem vagy a segítségnyújtás iránti kérelem benyújtásának időpontját megelőzően, de legkorábban 2014. január 1-jén merültek fel.
- (5) A sürgősségi segély nyújtható közvetlenül az uniós ügynökségeknek odaítélt vissza nem térítendő támogatások formájában is.

8. cikk

A harmadik országokban végrehajtott vagy azokkal kapcsolatos uniós intézkedések és sürgősségi segély

- (1) A Bizottság dönthet úgy, hogy a specifikus rendeletekben meghatározott célkitűzésekkel és intézkedésekkel összhangban harmadik országokban végrehajtott vagy azokkal kapcsolatos uniós intézkedéseket és sürgősségi segélyt finanszírozz.
- (2) Amennyiben ezen intézkedéseket közvetlenül hajtják végre, a következő jogalanyok nyújthatnak be támogatás iránti kérelmet:
 - a) tagállamok;
 - b) harmadik országok, olyan módon indokolt esetekben, amikor a támogatás e rendelet vagy a specifikus rendeletek céljainak eléréséhez szükséges;
 - c) harmadik országok és az Unió vagy a tagállamok által létrehozott közös szervek;
 - d) nemzetközi szervezetek, többek között regionális szervezetek, az ENSZ szervei, ENSZ-főosztályok és -missziók, nemzetközi pénzügyi intézmények és fejlesztési bankok és nemzetközi joghatóság alá tartozó intézmények, amennyiben hozzájárulnak az érintett specifikus rendelet(ek) célkitűzéseinek megvalósításához;
 - e) az ICRC és a Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetsége;
 - f) az Unióban, illetve a schengeni vívmányok végrehajtása, alkalmazása és fejlesztése tekintetében társult országokban létrehozott és bejegyzett nem kormányzati szervezetek;

- g) uniós ügynökségek benyújthatnak sürgősségi segély iránti kérelmet.

9. cikk

Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére

- (1) A Bizottság kezdeményezésére vagy nevében a specifikus rendeletek segíthetik az e rendelet és a specifikus rendeletek végrehajtásához szükséges előkészítő, monitoring-, adminisztratív és technikai segítségnyújtási, értékelési, audit- és kontrollintézkedéseket és tevékenységeket.
- (2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések és tevékenységek az alábbiakat foglalhatják magukban:
- a) segítségnyújtás a projektek előkészítéséhez és értékeléséhez;
 - b) az e rendelethez és a specifikus rendeletekhez kapcsolódó hatékony irányításhoz szükséges intézménymegerősítés és közigazgatási kapacitásbővítés támogatása;
 - c) az e rendelettel és a specifikus rendeletekkel kapcsolatos elemzésekhez, irányításhoz, monitoringhoz, információcserehez és végrehajtáshoz kapcsolódó intézkedések, valamint a kontrollrendszerekhez és a technikai és adminisztratív segítségnyújtáshoz kapcsolódó intézkedések;
 - d) értékelések, szakértői jelentések, statisztikák és tanulmányok, a specifikus rendeletek működésére vonatkozó általános természetűeket is beleértve;
 - e) az információ terjesztéséhez, a hálózatépítés támogatásához, a kommunikációs tevékenységek végzéséhez, a tudatosság növeléséhez és a harmadik országokkal is folytatott együttműködés és tapasztalatcsere ösztönzéséhez kapcsolódó intézkedések. A nyilvánosság hatékonyabb tájékoztatása és a Bizottság által kezdeményezett kommunikációs tevékenységekkel való erősebb szinergiák érdekében a kommunikációs tevékenységre e rendelet szerint elkülönített forrásoknak fedezniük kell az Unió politikai prioritásainak szervezeti kommunikációját is, feltéve, hogy e prioritások kapcsolódnak e rendelet és a specifikus rendeletek általános célkitűzéseikhez;
 - f) az irányítás, a monitoring, az audit, a kontroll és az értékelés számítógépes rendszereinek telepítése, frissítése, működtetése és összekapcsolása;
 - g) az értékelés és monitoring közös keretének, valamint a mutatók rendszerének kialakítása, adott esetben a nemzeti mutatók figyelembevételével;
 - h) az értékelési módszerek fejlesztésére irányuló intézkedések és az értékelés gyakorlatáról szóló információcsere;
 - i) az illetékes hatóságoknak és a kedvezményezetteknek szóló, e rendelet és a specifikus rendeletek végrehajtásával kapcsolatos konferenciák, szemináriumok, műhelyfoglalkozások, valamint egyéb közös tájékoztatási és oktatási intézkedések;
 - j) csalások felderítéséhez és megelőzéséhez kapcsolódó intézkedések;
 - k) audithoz kapcsolódó intézkedések.
- (3) Az (1) bekezdésben említett intézkedések és tevékenységek az előző és a következő pénzügyi kereteket is érinthetik.

IV. FEJEZET

NEMZETI PROGRAMOK

1. SZAKASZ

A programozás és a végrehajtási keret

10. cikk

Programozás

A specifikus rendeletek célkitűzéseit a 2014–2020-as többéves programozási időszak keretében kell megvalósítani, és a 15. cikknek megfelelően féldíós felülvizsgálat alá kell vetni.

11. cikk

A szubszidiaritás és az arányosság elvén alapuló fellépés

- (1) Az érintett tagállam intézményi, jogi és pénzügyi keretével összhangban és az e rendeletnek és a specifikus rendeleteknek való megfelelésre is figyelemmel a tagállamok és a 25. cikkben meghatározott illetékes hatóságai felelősek – saját szintjükön – a programok végrehajtásáért és az e rendelet és a specifikus rendeletek szerinti feladataik elvégzéséért.
- (2) A specifikus rendeletek alapján nyújtott támogatás végrehajtására és felhasználására irányuló intézkedések és különösen a jelentéstételhez, az értékeléshez, az igazgatáshoz és a kontrollhoz szükséges pénzügyi és igazgatási források figyelembe veszik az arányosság elvét, a kiosztott támogatás szintjére tekintettel, ezáltal csökkentve az adminisztratív terheket, és megkönnyítve az eredményes végrehajtást.

12. cikk

Partnerség

- (1) Az egyes tagállamok – a nemzeti szabályozással és gyakorlattal összhangban és az alkalmazandó biztonsági követelményekre is figyelemmel – partnerséget alakítanak ki a hatóságokkal és szervezetekkel a (3) bekezdésben foglalt szerep ellátása érdekében. Partnerséget kell kialakítani az érintett hatóságokkal nemzeti, regionális és adott esetben helyi szinten. A partnerségben az érintett nemzetközi szervezetek, nem kormányzati szervezetek és szociális partnerek is részt vehetnek, amennyiben ez célszerűnek látszik.
- (2) A partnerséget a különböző típusú partnerek intézményi, jogi és pénzügyi hatáskörével teljes összhangban kell megvalósítani.
- (3) A tagállam bevonja a partnereket a nemzeti programok előkészítésébe, végrehajtásába, monitoringjába és értékelésébe. A partnerség tagsági összetétele a programkülönböző szakaszaiban eltérő lehet.
- (4) A nemzeti programok végrehajtásának elősegítése érdekében valamennyi tagállam monitoringbizottságot hoz létre.
- (5) A Bizottság iránymutatást adhat a nemzeti programok monitoringja terén, és amennyiben szükséges és az érintett tagállam egyetért, tanácsadói minőségben részt vehet a monitoringbizottság munkájában.

13. cikk

Politikai párbeszéd

- (1) A nemzeti programok elkészítésének megkönnyítése érdekében az egyes tagállamok és a Bizottság a magas rangú tisztviselők szintjén párbeszédet folytatnak, figyelembe véve a 14. cikkben megadott indikatív időkeretet. A párbeszédnek a nemzeti programok útján elérendő általános eredményekre kell összpontosítania, felmérve, hogy a tagállamoknak milyen igényeik és prioritásai vannak a specifikus rendeletek keretében támogatott területeken, figyelembe véve az érintett tagállamok kiinduló helyzetét és a specifikus rendeletek célkitűzéseit. A párbeszéd az uniós intézkedésekről folytatott véleménycserére is alkalmas. A párbeszéd eredménye iránymutatásul szolgál a nemzeti programok elkészítéséhez és jóváhagyásához, továbbá indikatív időpontot jelöl meg arra, hogy a tagállamoknak mikor kell benyújtaniuk a Bizottsághoz a nemzeti programokat annak érdekében, hogy azokat időben el lehessen fogadni. A párbeszéd eredményét kölcsönösen elfogadott jegyzőkönyvben kell rögzíteni.
- (2) A harmadik országokban végrehajtott vagy azokkal kapcsolatos intézkedések esetében ezen intézkedések nem irányulhatnak kifejezetten fejlesztésre, és a politikai párbeszéd során teljes összhangra kell törekedni a szóban forgó országra vagy régióra irányuló uniós külső tevékenység és külpolitika elveivel és alapvető célkitűzéseivel.
- (3) A politikai párbeszéd lezárását követően a Bizottság tájékoztatja az Európai Parlamentet azok eredményéről.
- (4) Ha valamely tagállam és a Bizottság szükségesnek tartja, a politikai párbeszéd a 15. cikkben említett féldíós felülvizsgálatot követően megismételhető az adott tagállam szükségleteinek és az Unió prioritásainak újraértékelése érdekében.

14. cikk

A nemzeti programok előkészítése és jóváhagyása

(1) A 13. cikk (1) bekezdése szerinti politikai párbeszéd eredményei alapján, a specifikus rendeletekkel összhangban valamennyi tagállam elkészíti a többéves nemzeti programra irányuló javaslatát.

(2) Valamennyi nemzeti programra irányuló javaslat a 2014. január 1. és 2020. december 31. közötti időszak pénzügyi éveire vonatkozik, és a következő elemeket tartalmazza:

- a) a tagállam kiinduló helyzetének részletes leírása, amely tartalmazza az igények megfelelő felméréséhez szükséges tényyszerű információkat is;
- b) a tagállami szükségletek elemzése és a program időszakában az ezen szükségletek kielégítését célzó nemzeti célkitűzések;
- c) az uniós költségvetésből származó támogatással megvalósítandó célkitűzéseket meghatározó megfelelő stratégia, az elérésükre vonatkozó célértékek, indikatív ütemterv, valamint néhány példa az ezen célkitűzések megvalósítására tervezett intézkedésekre;
- d) leírás arról, hogy a program hogyan fedí le a specifikus rendeletek célkitűzéseit;
- e) a specifikus rendeletekkel létrehozott eszközök és egyéb uniós és nemzeti eszközök közötti koordinációt biztosító mechanizmusok;
- f) a kialakítandó monitoring- és ellenőrzési keretről szóló tájékoztatás, és a kitűzött célok végrehajtása során a tagállam kiinduló helyzetéhez képest elért előrehaladás mérésére szolgáló mutatók;
- g) a nemzeti programra vonatkozó végrehajtási rendelkezések, melyekben meg kell nevezni az illetékes hatóságokat és összefoglaló leírást kell adni a tervezett irányítási és kontrollrendszerről;
- h) a 12. cikkben meghatározott partnerségi elv végrehajtásához kiválasztott megközelítésmód összefoglaló ismertetése;
- i) az időszak egyes költségvetési éveire indikatívan lebontott pénzügyi terv tervezete, amely tartalmazza a technikai segítségnyújtásra fordított kiadásokat is;
- j) a nyilvánosságnak a nemzeti programról való tájékoztatására szolgáló mechanizmusok és módszerek.

(3) Valamennyi tagállam a 13. cikkben hivatkozott politikai párbeszéd lezárását követő három hónapon belül a Bizottság elé terjeszti a nemzeti programra irányuló javaslatát.

(4) A nemzeti programokat a Bizottság által végrehajtási jogi aktusokkal elfogadott minta alapján kell elkészíteni. Az említett végrehajtási jogi aktusokat az 59. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(5) A nemzeti programra irányuló javaslat jóváhagyását megelőzően a Bizottság megvizsgálja:

- a) a javaslat, valamint a specifikus rendeletek célkitűzései és a 13. cikk (1) bekezdésében említett politikai párbeszéd eredménye közötti összhangot;
- b) az uniós finanszírozásnak a célkitűzések közötti elosztását a specifikus rendelet előírásainak fényében és adott esetben a specifikus rendeletekben előírt minimális arányoktól való eltérés indokolását;
- c) a tagállamok által javasolt stratégia fényében a nemzeti programra irányuló javaslatban tervezett célkitűzések, mutatók, ütemterv és intézkedési példák relevanciáját;
- d) a tervezett intézkedések fényében a (2) bekezdés g) pontjában említett végrehajtási rendelkezések relevanciáját;
- e) a programjavaslat uniós jognak való megfelelését;

- f) a kiegészítő jelleget az egyéb uniós alapok, többek között az Európai Szociális Alap által nyújtott támogatásokhoz képest;
- g) adott esetben a specifikus rendeletek bármelyikének keretében harmadik országokban végrehajtott vagy azokkal kapcsolatos intézkedések általános célkitűzéseinek és példáinak összhangját a szóban forgó országra vagy régióra irányuló uniós külső tevékenység és külpolitika elveivel és általános célkitűzéseivel.

(6) A Bizottság a nemzeti programra irányuló javaslat benyújtásától számított három hónapon belül észrevételeket tesz. Amennyiben a Bizottság úgy véli, hogy a javasolt nemzeti program nem áll összhangban a specifikus rendelet célkitűzéseivel, a nemzeti stratégia fényében nem kielégítő, vagy hogy az e célkitűzésekre fordítandó uniós finanszírozás nem elegendő, vagy hogy a program nem felel meg az uniós jognak, felhívja az érintett tagállamot a szükséges kiegészítő információk rendelkezésre bocsátására, és adott esetben a nemzeti programra irányuló javaslat módosítására.

(7) Amennyiben a Bizottság esetleges észrevételeit kellően figyelembe vették, a Bizottság a hivatalos tagállami benyújtást követő hat hónapon belül jóváhagyja az adott nemzeti programot.

(8) A (7) bekezdés sérelme nélkül, a Bizottság tájékoztatja az Európai Parlamentet az (5) és (6) bekezdés alkalmazását követően elért átfogó eredményekről, ideértve a vonatkozó specifikus rendeletben az egyes célokra vonatkozóan meghatározott minimális arányok betartását vagy az azoktól való eltérést.

(9) A Bizottság vagy az érintett tagállam kezdeményezésére, új vagy előre nem látható körülmények esetén felül lehet vizsgálni az elfogadott nemzeti programot, és szükség esetén ki lehet azt igazítani a programozási időszak fennmaradó része tekintetében.

15. cikk

Félideős felülvizsgálat

(1) 2018-ban a Bizottság és valamennyi tagállam felülvizsgálja a helyzetet a tagállamok által az 57. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban benyújtott időközi értékelő jelentések, valamint az uniós szakpolitikákban és az érintett tagállamban végbement változások fényében.

(2) Az (1) bekezdésben említett felülvizsgálatot követően és annak eredménye fényében sor kerülhet a nemzeti programok kiigazítására.

(3) A 14. cikk szerinti, a nemzeti programok elkészítéséről és jóváhagyásáról szóló rendelkezéseket értelemszerűen alkalmazni kell a kiigazított nemzeti programok elkészítésére és jóváhagyására is.

(4) A félideős felülvizsgálat lezárását követően és az 57. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett időközi értékelés részeként a Bizottság benyújtja az Európai Parlament, a Tanács, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága részére a félideős felülvizsgálatról készült jelentést.

16. cikk

Finanszírozási struktúra

(1) A nemzeti programok alapján nyújtott pénzügyi hozzájárulás formája vissza nem térítendő támogatás.

(2) A nemzeti programok által támogatott intézkedések köz- és magánforrások társfinanszírozásában valósulnak meg, nonprofit jellegűek és nem kaphatnak támogatást az uniós költségvetésből származó egyéb forrásokból.

(3) Az uniós költségvetésből származó hozzájárulás nem haladhatja meg a projekt összes támogatható kiadásának 75 %-át.

(4) Az uniós költségvetésből származó hozzájárulás a specifikus rendeletekben meghatározott specifikus intézkedések vagy stratégiai prioritások esetén 90 %-ra növelhető.

(5) Az uniós költségvetésből származó hozzájárulás 90 %-ra emelése kivételes, kellően indokolt esetekben lehetséges, például ha a nemzeti költségvetésre nehezedő gazdasági nyomás miatt a projektek más módon nem lennének végrehajthatók és a nemzeti program célkitűzései más módon nem lennének teljesíthetők.

(6) Az uniós költségvetésből a tagállamok kezdeményezésére nyújtott technikai segítségnyújtáshoz való hozzájárulás az összes támogatható kiadás 100 %-át is elérheti.

17. cikk

A támogathatóság általános elvei

- (1) A támogatható kiadásokat nemzeti szabályok alapján kell meghatározni, kivéve, ha e rendelet vagy a specifikus rendeletek különös rendelkezéseket állapítanak meg.
- (2) A specifikus rendeletek értelmében egy kiadás akkor támogatható, ha:
- a) a specifikus rendeletek hatálya és célkitűzései alá tartozik;
 - b) az érintett projekthez tartozó tevékenységek végrehajtásához szükséges;
 - c) ésszerű és megfelel a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvének, különösen az ár-érték arány és a költséghatékonyság tekintetében.
- (3) A specifikus rendeletek értelmében a kiadás támogatható, ha:
- a) 2014. január 1. és 2022. december 31. között merült fel valamely kedvezményezettnél; valamint
 - b) 2014. január 1. és 2023. június 30. között azt ténylegesen ki is fizette a kijelölt felelős hatóság.
- (4) A (3) bekezdéstől eltérően a 2014-ben kifizetett kiadás akkor is támogatható, ha azt a felelős hatóság a 26. cikkel összhangban történő hivatalos kijelölését megelőzően fizette ki, amennyiben a kijelölés előtt alkalmazott irányítási és kontrollrendszerek lényegében megegyeznek a felelős hatóság hivatalos kijelölését követően hatályos rendszerekkel.
- (5) A kedvezményezett által a felelős hatóságnak benyújtandó kifizetési kérelemben szereplő kiadásokat számlákkal vagy számlákkal megegyező bizonyító erejű számviteli bizonylatokkal kell igazolni; ez alól kivételt képeznek a 18. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontja szerinti támogatási formák. Ilyen támogatási formák esetén – az e cikk (3) bekezdésétől eltérően – a kifizetési kérelemben szereplő összeg megegyezik a felelős hatóság által a kedvezményezettnek visszatérített költséggel.
- (6) A projekt jóváhagyásának időpontjában figyelembe nem vett, a projekt végrehajtása során közvetlenül keletkezett nettó jövedelmet legkésőbb a kedvezményezett által benyújtott végső kifizetési kérelemben le kell vonni a projekt támogatható kiadásaiból.

18. cikk

Támogatható kiadások

- (1) A támogatható kiadásokat az alábbi módokon lehet visszatéríteni:
- a) a már felmerült és kifizetett támogatható költségek adott esetben értékcsökkent visszatérítése;
 - b) egységtérítés-alapú térítés;
 - c) átalányösszegek;
 - d) a költségek egy vagy több meghatározott kategóriájában százalékos alapon meghatározott átalányfinanszírozás.
- (2) Az (1) bekezdésben említett lehetőségek ötvözhetők, ha mindegyik lehetőség különböző költségkategóriákra vonatkozik, vagy ha egyazon intézkedés részeit alkotó különböző projektek, vagy valamely intézkedés egymást követő szakaszai esetében alkalmazzák azokat.
- (3) Amikor valamely projekt végrehajtására kizárólag munkálatok, áruk vagy szolgáltatások közbeszerzésével kerül sor, csak az (1) bekezdés a) pontja alkalmazandó. Ha valamely projekt keretében megvalósított közbeszerzés a kiadások egyes kategóriáira korlátozódik, az (1) bekezdésben említett minden lehetőség alkalmazható.
- (4) Az (1) bekezdés b), c) és d) pontjában említett összegeket az alábbi módszerek valamelyikével kell meghatározni:
- a) tisztességes, méltányos és ellenőrizhető számítási módszer, mely a következőkön alapul:
 - i. statisztikai adatok vagy egyéb objektív információk;

- ii. az egyes kedvezményezettek ellenőrzött historikus adatai; vagy
 - iii. az egyes kedvezményezettek szokásos költségelszámolási gyakorlatának alkalmazása;
- b) az uniós szakpolitikákban hasonló típusú projekt és kedvezményezett esetén érvényes megfelelő egységköltségek, átalányösszegek és átalányfinanszírozás alkalmazására vonatkozó szabályokkal összhangban;
- c) a teljes egészében az érintett tagállam által finanszírozott támogatási rendszerekben hasonló típusú projekt és kedvezményezett esetén érvényes megfelelő egységköltségek, átalányösszegek és átalányfinanszírozás alkalmazására vonatkozó szabályokkal összhangban;
- (5) Az egyes projektek támogatásának feltételeit tartalmazó dokumentum meghatározza a projekt költségeinek megállapításához alkalmazott módszert és a támogatás kifizetésének a feltételeit.
- (6) Amennyiben a projekt végrehajtása közvetett költségekkel jár, azokat átalányszámítással lehet meghatározni az alábbi módszerek valamelyikével:
- a) a támogatható közvetlen költségek 25 %-áig terjedő átalányfinanszírozás, feltéve, hogy az átalányt egy tisztességes, méltányos és ellenőrizhető számítási módszerrel, vagy a teljes egészében az érintett tagállam által finanszírozott támogatási rendszerekben hasonló típusú projekt és kedvezményezett esetében alkalmazott módszerrel számítják ki;
 - b) a támogatható közvetlen személyzeti költségek 15 %-áig terjedő átalányfinanszírozás, ahol az érintett tagállamnak nem kell számításokat végeznie az alkalmazandó átalány megállapítására;
 - c) az uniós szakpolitikákban hasonló típusú projekt és kedvezményezett esetében alkalmazott módszerek és az ezeknek megfelelő átalányok alapján számított, a támogatható közvetlen költségekre vonatkozó átalány.
- (7) Valamely projekt végrehajtásával összefüggő személyzeti költségek megállapítása céljából az alkalmazandó órabér kiszámítható oly módon, hogy a legfrissebben dokumentált éves bruttó foglalkoztatási költségeket elosztják 1 720 órával.
- (8) A (4) bekezdésben meghatározott módszereken túlmenően, amennyiben az uniós költségvetésből származó hozzájárulás nem haladja meg a 100 000 eurót, az (1) bekezdés b), c) és d) pontjában említett összegek eseti alapon is meghatározhatók, figyelemmel a felelős hatóság által előzetesen elkészített költségvetés-tervezetre.
- (9) Az értékcsökkenési ráfordítás az alábbi feltételek teljesülése esetén támogatható:
- a) a nemzeti programra érvényes támogathatósági szabályok azt lehetővé teszik;
 - b) a kiadás összegét a támogatható költségekre vonatkozó számlákkal megegyező bizonyító erejű bizonylatokkal igazolják, amennyiben a visszatérítés az (1) bekezdés a) pontjában említett formában történik;
 - c) a költségek kizárólag a projekt támogatásának időszakára vonatkoznak;
 - d) az uniós költségvetésből származó támogatás nem járult hozzá az értékcsökkenéssel érintett javak beszerzéséhez.
- (10) A 43. cikk sérelme nélkül, e cikk (8) bekezdése alkalmazásában azok a tagállamok, amelyek pénzneme nem az euro, az eurónak a projekt jóváhagyásának vagy a projektmegállapodás aláírásának napján rögzített átváltási árfolyamát alkalmazhatják, mely árfolyamot a Bizottság által elektronikus úton közzétett, azon hónapra érvényes átváltási árfolyam alapján határozzák meg. Az átváltási árfolyam a projekt időtartama alatt nem módosítható.

19. cikk

El nem számolható költségek

Az uniós költségvetésből a specifikus rendeletek alapján nem támogathatók az alábbi költségek:

- a) hitelkamat;
- b) beépítetlen földterület vásárlása;

- c) beépített földterület vásárlása, amennyiben a földterület a projekt végrehajtásához szükséges, az érintett projekt teljes támogatható kiadásainak 10 %-át meghaladó összeg tekintetében;
- d) hozzáadottérték-adó (héta), kivéve, ha az a nemzeti héa-jogszabályok alapján nem visszaigényelhető.

20. cikk

Technikai segítségnyújtás a tagállamok kezdeményezésére

- (1) A tagállamok kezdeményezésére minden nemzeti program esetében a specifikus rendeletek segíthetik az előkészítési, irányítási, monitoring, értékelési, tájékoztatási és kommunikációs tevékenységeket, a hálózatépítést, a kontrollt és az auditot, valamint az e rendelet és a specifikus rendeletek végrehajtására irányuló közigazgatási kapacitás megerősítését célzó intézkedéseket.
- (2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések az alábbiakat foglalhatják magukban:
 - a) a program, az intézkedések vagy a projektek előkészítéséhez, kiválasztásához, értékeléséhez, irányításához és monitoringjához kapcsolódó kiadások;
 - b) intézkedések vagy projektek auditjához és helyszíni ellenőrzéséhez kapcsolódó kiadások;
 - c) a program, az intézkedések vagy a projektek értékeléséhez kapcsolódó kiadások;
 - d) a programmal, az intézkedésekkel vagy a projektekkel kapcsolatos tájékoztatási, terjesztési és átláthatósági kiadások, ideértve a 53. cikk alkalmazásából eredő kiadásokat is; a program céljáról – többek között helyi szinten – szervezett tájékoztató és figyelemfelkeltő kampányokhoz kapcsolódó kiadások;
 - e) az e rendelet és a specifikus rendeletek irányítását, monitoringját és értékelését szolgáló számítógépes rendszerek beszerzésével, telepítésével és karbantartásával kapcsolatos kiadások;
 - f) az intézkedések végrehajtásához kapcsolódó monitoringbizottságok és albizottságok üléseinek kiadásai; beleértve a bizottságok szakértőinek és egyéb résztvevőinek költségeit is, valamint a harmadik országokból érkező résztvevőkét is, amennyiben jelenlétük nélkülözhetetlen a programok, az intézkedések vagy a projektek eredményes végrehajtásához;
 - g) az e rendelet és a specifikus rendeletek végrehajtására szolgáló közigazgatási kapacitás megerősítéséhez kapcsolódó kiadások.
- (3) A tagállamok az előirányzatokkal segíthetik a kedvezményezettek és a 25. cikkben említett illetékes hatóságok adminisztratív terheinek csökkentését szolgáló intézkedéseket, többek között az elektronikus adatcsere-rendszereket, és a tagállami hatóságoknak és a kedvezményezetteknek a specifikus rendeletek keretében nyújtott támogatás adminisztratív kezelésére és annak felhasználására irányuló kapacitása megerősítését célzó intézkedéseket.
- (4) Az intézkedések az előző és a következő pénzügyi kereteket is érinthetik.
- (5) Amennyiben legalább kettő nemzeti program egy vagy több közös illetékes hatósággal rendelkezik, a technikai segítségnyújtási kiadásoknak az egyes érintett programokra vonatkozó előirányzatai részben vagy teljesen összevonhatók.

2. SZAKASZ

Irányítás és kontroll

21. cikk

Az irányítási és kontrollrendszerek általános elvei

Az egyes tagállamok nemzeti programjuk végrehajtására irányítási és kontrollrendszereket hoznak létre, amelyek biztosítják:

- a) az irányításban és kontrollban érintett egyes hatóságok feladatainak leírását, valamint a feladatok elosztását az egyes hatóságokon belül;
- b) a feladatoknak ezen hatóságokon belüli és e hatóságok közötti elkülönítése elvének való megfelelést;

- c) az elszámolt kiadások helytállóságát és szabályszerűségét szavatoló eljárásokat;
- d) az elszámolást, a pénzügyi adatokra és a mutatókra vonatkozó adatok tárolását és továbbítását, a monitoringot és a jelentéstételt szolgáló számítógépes rendszereket;
- e) jelentési és monitoring rendszereket olyan esetben, amikor a felelős hatóság egy másik szervet bíz meg a feladatok elvégzésével;
- f) az irányítási és kontrollrendszerek működésének auditjára vonatkozó szabályokat;
- g) a megfelelő auditnyomvonalat biztosító rendszereket és eljárásokat;
- h) a szabálytalanságok, többek között a csalás megelőzését, felderítését és helyrehozását, és a jogosulatlanul kifizetett összegeknek az esetleges késedelmi kamatokkal együtt történő visszafizettetését.

22. cikk

Megosztott irányítás alá tartozó feladatok

A megosztott irányítás elvével összhangban a tagállamok és a Bizottság felelősek – az ebben a rendeletben és a specifikus rendeletekben meghatározott feladatköreiknek megfelelően – a nemzeti programok irányításáért és kontrolljáért.

23. cikk

A kedvezményezettek feladatai

A Bizottságnak és az érintett hatóságoknak az e rendelettel és a specifikus rendeletekkel kapcsolatos szerepköre és feladatai kapcsán a kedvezményezettek teljes körű együttműködést tanúsítanak.

24. cikk

A tagállamok feladatai

- (1) A tagállamok teljesítik irányítási, kontroll és auditkötelezettségeiket, valamint a megosztott irányításra vonatkozóan a 966/2012/EU, Euratom rendeletben és e rendeletben meghatározott szabályokból fakadó feladataikat.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti programjukra vonatkozó irányítási és kontrollrendszerek e rendelettel összhangban jöjjenek létre, és eredményesen működjenek.
- (3) A tagállamok megfelelő forrásokat különítenek el minden illetékes hatóság számára, hogy feladatkörüket a teljes programozási időszakban el tudják látni.
- (4) A tagállamok e rendelettel és a specifikus rendeletekkel összhangban a projektek kiválasztására és végrehajtására vonatkozó átlátható szabályokat és eljárásokat határoznak meg.
- (5) A tagállam és a Bizottság közötti hivatalos információcsere az elektronikus adatcsere-rendszeren keresztül valósul meg. A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja azokat a feltételeket, amelyeket az elektronikus adatcsere-rendszernek teljesítenie kell. E végrehajtási jogi aktusokat az 59. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

25. cikk

Illetékes hatóságok

- (1) E rendelet és a specifikus rendeletek alkalmazásában az illetékes hatóságok a következők:
 - a) felelős hatóság: az érintett tagállam által a 966/2012/EU, Euratom rendelet 59. cikk (3) bekezdése értelmében kijelölt közigazgatási szerv, amely kizárólagos felelősséget visel a nemzeti program megfelelő irányításáért és kontrolljáért, és amelynek feladata a Bizottsággal való minden kommunikáció lefolytatása;

- b) ellenőrző hatóság: olyan nemzeti hatóság vagy közigazgatási szerv, amely funkcionálisan független a felelős hatóságtól, és amelynek feladata a 966/2012/EU, Euratom rendelet 59. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében említett vélemény évenkénti kiadása;
- c) adott esetben, egy vagy több felhatalmazott hatóság: olyan köz- vagy magánszférabeli szerv, amely a felelős hatóság nevében annak meghatározott feladatait ellátja.

(2) Valamennyi tagállam meghatározza az (1) bekezdésben említett hatóságok közötti kapcsolatra, valamint azoknak a Bizottsággal való kapcsolatára vonatkozó szabályokat.

26. cikk

A felelős hatóságok kijelölése

(1) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 59. cikkének (3) bekezdésével összhangban a tagállamok – a nemzeti program jóváhagyásáról szóló határozat időpontját követően a lehető leghamarabb – értesítik a Bizottságot az e rendelet szerinti kiadások kezeléséért és kontrolljáért felelős tagállami felelős hatóságok miniszteri szintű hivatalos kijelöléséről.

(2) Az (1) bekezdésben említett kijelölést olyan szerv kaphatja meg, amely megfelel a belső környezetre, a kontrolltevékenységekre, az információra és kommunikációra, valamint a monitoringra az e rendeletben vagy e rendelet alapján meghatározott kijelölési feltételeknek.

(3) A felelős hatóság kijelölése egy olyan auditszervezet – akár az audithatóság – véleményén alapul, amely értékeli a felelős hatóság kijelölési feltételeknek való megfelelését. Ez a szerv lehet olyan önálló közintézmény is, amely a közigazgatási szervek munkájának monitoringjáért, értékeléséért és auditjáért felel. Az auditszervezet a felelős hatóságtól függetlenül működik, és munkáját a nemzetközileg elfogadott auditálási standardokkal összhangban végzi. A 966/2012/EU, Euratom rendelet 59. cikke (3) bekezdésének megfelelően a tagállamok a kijelölésre vonatkozó döntésüket alapozhatják arra is, hogy az irányítási és kontrollrendszerek lényegüket tekintve megegyeznek-e a korábbi időszakban már meglévő rendszerekkel, és hogy azok eredményesen működtek-e. Amennyiben az audit és a kontroll már meglévő eredményei szerint a kijelölt szervek már nem felelnek meg a kijelölési feltételeknek, a tagállamok meghozzák az annak biztosítása érdekében szükséges intézkedéseket, hogy az e szervekre bízott feladatok végrehajtása során tapasztalt hiányosságokat orvosolják, akár a kijelölés megszüntetése révén is.

(4) E rendszer megfelelő működése érdekében az 58. cikkel összhangban a Bizottság felhatalmazással rendelkezik olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására, amelyek az alábbiakra vonatkoznak:

- a) a belső környezet, a kontrolltevékenységek, az információ és kommunikáció, valamint a monitoring tekintetében a felelős hatóság kijelöléséhez szükséges minimumfeltételek, valamint a kijelölésre és annak megszüntetésére irányuló eljárás szabályai;
- b) a felelős hatóság felügyeletének és a kijelölés felülvizsgálatának szabályai;
- c) a felelős hatóság állami beavatkozással kapcsolatos kötelessége, valamint az irányítás és kontroll területére vonatkozó feladatainak tartalma.

27. cikk

A felelős hatóságok által végrehajtott kontrolltevékenységek általános elvei

(1) A felelős hatóságok a kellő mértékű bizonyosság megszerzése érdekében elvégzik a kedvezményezettek végső kifizetési kérelmeihez kapcsolódó, az éves beszámolóikban szerepeltetett kiadások rendszerszerű igazgatási ellenőrzését, kiegészítve azt helyszíni ellenőrzéssel, többek között – adott esetben – előre be nem jelentett helyszíni ellenőrzésekkel.

(2) A helyszíni ellenőrzések tekintetében a felelős hatóság a kedvezményezettek teljes köréből vesz ellenőrzési mintát, mely adott esetben egy véletlenszerű és egy kockázatalapú részt foglalhat magában egyrészt a reprezentatív hibaarány és a minimális megbízhatósági szint megállapítása, másrészt a leg súlyosabb hibák felderítése érdekében.

(3) A felelős hatóság kontrolljelentést készít minden helyszíni ellenőrzésről.

(4) Amennyiben a feltárt problémák rendszerszerűnek tűnnek, és ezért veszélyt jelenthetnek más projektekre nézve, a felelős hatóság további vizsgálatokat – szükség esetén további kontrollokat – rendel el a problémák nagyságrendjének meghatározása és annak megállapítása érdekében, hogy a hibaarány meghaladja-e az elfogadható szintet. A felelős hatóság meghozza a szükséges megelőző és korrekciós intézkedéseket, és a 966/2012/EU, Euratom rendelet 59. cikke (5) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett összefoglalóban értesíti azokról a Bizottságot.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az e rendelet egységes alkalmazásához szükséges rendelkezéseket. E rendelkezések különösen az alábbiakra vonatkoznak:

- a) az e rendelet és a specifikus rendeletek alkalmazásából eredő kötelezettségek, többek között a bizonylatok megőrzésének időtartamára vonatkozó kötelezettségek, kötelezettségvállalások és támogatathatósági szabályok betartására irányuló, a felelős hatóság által végrehajtott közigazgatási és – többek között előre be nem jelentett – helyszíni ellenőrzések szabályai;
- b) a helyszíni ellenőrzés hatékony kockázatkezeléshez szükséges minimális szintjére vonatkozó szabályok, valamint azok a feltételek, amelyek megléte esetén a tagállamoknak fokozniuk kell ezeket az ellenőrzéseket, illetve az irányítási és kontrollrendszerek megfelelő működése és a hibaarány elfogadható szintje esetén lehetőségük van enyhíteni azokat;
- c) a kontrolltevékenységekre és vizsgálatokra, valamint ezek eredményeire vonatkozó jelentéstétel szabályai és módszerei.

E végrehajtási jogi aktusokat az 59. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban fogadja el.

28. cikk

A kedvezményezettek számára teljesített kifizetések

A felelős hatóságok biztosítják, hogy a kedvezményezettek a közfinanszírozás teljes összegét a lehető leghamarabb és teljes egészében megkapják. Nem alkalmazható olyan levonás, visszatartás vagy bármilyen további külön díj vagy azzal megegyező hatású egyéb díj, amely csökkentené ezeket a kedvezményezettek számára kifizetendő összegeket.

29. cikk

Az ellenőrző hatóság feladatai

(1) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 59. cikkével összhangban kiadott vélemény megalapozottsága érdekében az ellenőrző hatóság biztosítja, hogy az irányítási és kontrollrendszerek, valamint az éves beszámolóikban szereplő kiadások megfelelő mintájának auditjára sor kerüljön. Az e rendelet 58. cikke szerinti eljárás értelmében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el az ellenőrző hatóság jogállásáról és azokról a feltételekről, amelyeknek az auditoknak meg kell felelniük.

(2) Amennyiben az auditokat az ellenőrző hatóságtól eltérő szerv végzi, az ellenőrző hatóság biztosítja, hogy e szerv rendelkezzen a szükséges szakértelemmel és funkcionális függetlenséggel.

(3) Az audithatóság biztosítja, hogy az audittevékenység a nemzetközileg elfogadott auditálási standardoknak megfelelően folyjon.

30. cikk

Együttműködés az ellenőrző hatóságokkal

(1) Az ellenőrzési erőforrások optimális és arányos kihasználása és a felesleges párhuzamos munkavégzés elkerülése érdekében a Bizottság együttműködik az audithatóságokkal azok auditterveinek és módszereinek összehangolásában, és a lehető leghamarabb megosztja az irányítási és kontrollrendszereken elvégzett auditok eredményeit.

(2) A Bizottság és az ellenőrző hatóságok az irányítási és kontrollrendszerek fejlesztésével kapcsolatos kérdésekre vonatkozó véleménycseréje céljából rendszeresen találkoznak.

31. cikk

A Bizottság által végrehajtott kontrolltevékenységek és auditok

(1) A Bizottság annak megállapítása során, hogy a tagállam létrehozta-e az e rendeletnek megfelelő irányítási és kontrollrendszereket, és hogy e rendszerek eredményesen működnek-e a nemzeti programok végrehajtása során, a rendelkezésére álló információkra támaszkodik, beleértve a kijelölési eljárást, a 44. cikk szerinti, az éves egyenleg kifizetésére iránti kérelmet, az éves végrehajtási jelentéseket és a nemzeti és uniós szervek által végzett auditokat.

(2) A tagállamok által végzett auditok sérelme nélkül, a Bizottság tisztviselői vagy a Bizottság erre felhatalmazott képviselői helyszíni ellenőrzéseket vagy kontrolltevékenységeket végezhetnek, amennyiben az illetékes nemzeti hatóságot – a sürgős esetek kivételével – legalább tizenkét munkanappal ezt megelőzően értesítik. A Bizottság tiszteletben tartja az arányosság elvét, azaz tekintettel van arra, hogy kerülendő a tagállamok által elvégzett auditok vagy kontrolltevékenységek felesleges megismétlése, figyelembe veszi az uniós költségvetésre jelentett kockázat mértékét és a kedvezményezettekre háruló adminisztratív teher minimalizálásának szükségességét. Ezekben az auditokon és kontrolltevékenységekben a tagállam tisztviselői vagy meghatalmazott képviselői is részt vehetnek.

(3) A kontroll és az audit különösen az alábbiakra terjedhet ki:

- a) annak vizsgálata, hogy az irányítási és kontrollrendszerek eredményesen működnek-e valamely nemzeti program vagy annak egy része tekintetében;
- b) a közigazgatási gyakorlatok uniós rendelkezéseknek való megfelelése;
- c) a kért bizonylatok létezése, valamint az e dokumentumok és a nemzeti program keretében támogatott intézkedések közötti viszony;
- d) az intézkedések végrehajtásának és ellenőrzésének feltételei;
- e) az intézkedések és/vagy a nemzeti program hatékony és eredményes pénzgazdálkodásának értékelése.

(4) A Bizottság helyszíni ellenőrzések vagy kontrolltevékenységek végzésére feljogosított tisztviselői vagy arra felhatalmazott képviselői az adathordozó fajtájára való tekintet nélkül betekinthetnek a projektekkel és a technikai segítségnyújtással vagy az irányítási és kontrollrendszerekkel kapcsolatos valamennyi szükséges nyilvántartásba, dokumentumba és metaadatba. A tagállamok az ilyen nyilvántartásokról, dokumentumokról és metaadatokról kérelemre másolatot biztosítanak a Bizottság számára. Az e bekezdésben meghatározott hatáskör nem érinti azon nemzeti rendelkezések alkalmazását, amelyek bizonyos intézkedéseket a nemzeti jogszabályokban külön meghatározott szereplők számára tartanak fenn. A Bizottság tisztviselői és meghatalmazott képviselői nem vesznek részt többek között olyan házkutatásokban vagy hivatalos kihallgatásokban, amelyek az érintett tagállam nemzeti jogszabályainak keretében zajlanak. A tagállami bíróságok hatáskörének sérelme nélkül és az érintett jogalanyok alapvető jogainak teljes mértékű tiszteletben tartása mellett hozzáférhetnek azonban az így szerzett információkhoz.

(5) A Bizottság kérésére és az érintett tagállam egyetértése mellett az adott tagállam hatáskörrel rendelkező szervei további ellenőrzéseket végezhetnek és nyomozást folytathatnak az e rendelet hatálya alá tartozó intézkedésekkel kapcsolatban. Ezekben a kontrolltevékenységekben a Bizottság tisztviselői vagy meghatalmazott képviselői is részt vehetnek. Az ellenőrzések javítása érdekében a Bizottság az érintett tagállammal egyetértésben felkérheti az adott tagállam hatóságait arra, hogy nyújtsanak segítséget bizonyos kontrolltevékenységek vagy nyomozások elvégzéséhez.

(6) A Bizottság előírhatja a tagállam számára, hogy az alkalmazandó rendelkezésekkel összhangban hajtsa végre az irányítási és kontrollrendszerek eredményes működésének vagy a költségek helytállóságának biztosításához szükséges intézkedéseket.

3. SZAKASZ

Pénzgazdálkodás

32. cikk

Költségvetési kötelezettségvállalások

(1) Valamennyi nemzeti program tekintetében az Unió költségvetési kötelezettségvállalásait a 2014. január 1. és 2020. december 31. közötti időszak során éves alapon hajtják végre.

(2) A nemzeti program jóváhagyásáról szóló bizottsági határozat testesíti meg egyben a 966/2012/EU, Euratom rendelet 84. cikke szerinti finanszírozási határozatot, valamint az érintett tagállam értesítését követően az említett rendelet szerinti jogi kötelezettségvállalást is.

(3) Az első részletre vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalásra valamennyi nemzeti program esetében a nemzeti program Bizottság általi jóváhagyását követően kerül sor.

(4) A további részletekre vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalásokat a Bizottság minden év május 1-jét megelőzően teszi meg az e cikk (2) bekezdésében említett határozat alapján, kivéve a 966/2012/EU, Euratom rendelet 16. cikkének alkalmazását igénylő eseteket.

33. cikk

A kifizetések általános szabályai

- (1) A uniós költségvetésből a nemzeti programokhoz való hozzájárulás kifizetését a Bizottság a költségvetési előirányzatokkal összhangban és a rendelkezésre álló források függvényében teljesíti. Minden kifizetést az érintett legkorábbi nyitott költségvetési kötelezettségvállalás terhére kell teljesíteni.
- (2) A kifizetés történhet kezdeti előfinanszírozás, éves előfinanszírozás, évesegyenleg-kifizetés vagy végsőegyenleg-kifizetés formájában.
- (3) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 90. cikkét alkalmazni kell.

34. cikk

A kezdeti előfinanszírozás és az éves egyenlegek halmozódása

- (1) A kezdeti előfinanszírozás és az éves egyenleg kifizetéseinek teljes összege nem lépheti túl az uniós költségvetés nemzeti programhoz való hozzájárulásának 95 %-át.
- (2) A 95 %-os felső határérték elérését követően a tagállamok továbbra is továbbíthatnak a Bizottságnak kifizetési kérelmeket.

35. cikk

Az előfinanszírozás módja

- (1) A nemzeti program jóváhagyásáról szóló bizottsági határozatot követően a Bizottság a kijelölt felelős hatóság számára négy hónapon belül kifizeti a teljes programozási időszakra vonatkozó kezdeti előfinanszírozási összeget. Az előfinanszírozási összeg az uniós költségvetés érintett nemzeti programhoz való teljes hozzájárulásának 4 %-a. Az összeg a rendelkezésre álló költségvetési források függvényében fizetendő két részletre osztható.
- (2) 2015. február 1-je előtt az uniós költségvetésből az érintett nemzeti program tekintetében nyújtott teljes hozzájárulás 3 %-ának megfelelő éves előfinanszírozási összeget kell folyósítani. A 2016–2022-es időszakban ez az uniós költségvetés érintett nemzeti programhoz való teljes hozzájárulásának 5 %-a.
- (3) A 2015-ben vagy később jóváhagyott nemzeti programok esetében a kezdeti előfinanszírozás és az éves előfinanszírozás összegét a nemzeti program jóváhagyását követő legfeljebb 60 napon belül kell kifizetni, a költségvetési források rendelkezésre állásától függően.
- (4) Amennyiben módosul az uniós költségvetésből egy nemzeti programhoz nyújtott teljes hozzájárulás összege, a kezdeti és az éves előfinanszírozási összegeket annak megfelelően ki kell igazítani és ezt jelezni kell a finanszírozási határozatban.
- (5) Az előfinanszírozás a nemzeti programokat végrehajtó kedvezményezettek részére történő kifizetésekre, valamint az illetékes hatóságok technikai segítségnyújtással kapcsolatos kiadásaira használható fel. Az előfinanszírozási összegeket ezekre a célokra késedelem nélkül elérhetővé kell tenni a felelős hatóság számára.

36. cikk

Az előfinanszírozás elszámolása

- (1) A kezdeti előfinanszírozásként kifizetett összeget legkésőbb a nemzeti program zárásakor a 40. cikkel összhangban teljesen ki kell vezetni a Bizottság számláiból.
- (2) Az éves előfinanszírozásként kifizetett összeget a 39. cikkel összhangban ki kell vezetni a Bizottság számláiból.
- (3) Az előfinanszírozásként kifizetett teljes összeget vissza kell téríteni a Bizottság részére, amennyiben a kezdeti előfinanszírozás első részletének a Bizottság általi kifizetésétől számított 36 hónapon belül nem érkezik a 44. cikk szerinti kifizetési kérelem.
- (4) A kezdeti előfinanszírozási összegen keletkező kamatot az érintett nemzeti program számára kell elkönyvelni, és le kell vonni a végső kifizetési kérelemben feltüntetett közkiadások összegéből.

37. cikk

Belső címzett bevételek

(1) A következők a 966/2012/EU, Euratom rendelet 21. cikke szerinti belső címzett bevételnek tekintendők:

- i. az e rendelet 45. és 47. cikk értelmében az Unió költségvetésébe befizetendő összegek, azok kamataival együtt;
- ii. az előző többéves pénzügyi keretbe tartozó programok zárását követően az Unió költségvetésébe befizetendő összegek, azok kamataival együtt.

(2) Az (1) bekezdésben említett összegeket az Unió költségvetésébe kell befizetni, újraterhelésük esetén pedig elsősorban a specifikus rendeletek keretében felmerült kiadások finanszírozására fordíthatók.

38. cikk

A pénzügyi év meghatározása

E rendelet alkalmazásában a 966/2012/EU, Euratom rendelet 59. cikkében említett pénzügyi év az „n-1”. év október 16-ával kezdődő és az „n”. év október 15-ével végződő időszakban a felelős hatóság által elkönyvelt kifizetett kiadásokat és befolyt bevételeket foglalja magában.

39. cikk

Az éves egyenleg kifizetése

(1) A Bizottság a hatályos pénzügyi terv, a nemzeti program adott pénzügyi évre vonatkozó éves beszámoló és az arra vonatkozó záróelszámoló határozat alapján átutalja az éves egyenleget.

(2) Az éves beszámoló tartalmazza a felelős hatóság által a pénzügyi évben teljesített azon kifizetéseket, beleértve a technikai segítségnyújtáshoz kapcsolódó kifizetéseket is, amelyek tekintetében teljesülnek a 27. cikk szerinti ellenőrzési feltételek.

(3) A rendelkezésre álló költségvetési források függvényében az éves egyenleget a 44. cikk (1) bekezdésében és a 54. cikkben említett információk és dokumentumok Bizottság általi elfogadását és az utolsó éves beszámoló jóváhagyását követő legfeljebb hat hónapon belül ki kell fizetni.

40. cikk

A program zárása

(1) A tagállamok 2023. december 31-ig benyújtják az alábbi dokumentumokat:

- a) a 44. cikk (1) bekezdésével összhangban az utolsó éves beszámolóra vonatkozó információk;
- b) az egyenlegkifizetési kérelem;
- c) a 54. cikk (1) bekezdésében említett, a nemzeti programról szóló záró végrehajtási jelentés.

(2) A felelős hatóság által 2022. október 16. és 2023. június 30. között végrehajtott kifizetéseket az utolsó éves beszámolóban kell feltüntetni.

(3) Az (1) bekezdésben felsorolt dokumentumok beérkezését követően a Bizottság a hatályos pénzügyi terv, az utolsó éves beszámoló és az arra vonatkozó záróelszámoló határozat alapján kifizeti a végső egyenleget.

(4) A rendelkezésre álló költségvetési források függvényében a végső egyenleg kifizetésére a záró pénzügyi évre vonatkozó számlavizsgálat és -jóváhagyás időpontját követő legfeljebb három hónapon belül, vagy a záró végrehajtási jelentés elfogadását követő egy hónapon belül kerül sor, a két időpont közül a későbbi figyelembevételével. Az egyenleg kifizetését követően kötelezettségvállalással terhelt összegek tekintetében a Bizottság – a 52. cikk sérelme nélkül – hat hónapon belül visszavonja a kötelezettségvállalást.

41. cikk

A fizetési határidő megszakítása

(1) A kifizetési kérelmet követő kifizetési határidőt a 966/2012/EU, Euratom rendelet értelmében a felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselő legfeljebb hat hónapra megszakíthatja az alábbi feltételek legalább egyikének fennállása esetén:

- a) valamely nemzeti vagy uniós auditszervezet tájékoztatása szerint az irányítási és kontrollrendszer működésének súlyos hiányosságaira utaló egyértelmű bizonyítékok vannak;
- b) a felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselőnek további vizsgálatokat kell elvégeznie, miután olyan információ jutott a tudomására, amely szerint valamely kifizetési kérelemben szereplő kiadás súlyos pénzügyi következményekkel járó szabálytalansághoz kapcsolódik;
- c) a 44. cikk (1) bekezdése szerinti dokumentumok közül egyet vagy többet nem nyújtottak be.

A tagállam hozzájárulhat a megszakítási időszak további három hónappal történő meghosszabbításához.

(2) A felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselőnek a megszakítást a kifizetési kérelemben szereplő kiadásoknak az (1) bekezdés első albekezdésében említett elemek által érintett részére kell korlátoznia, kivéve, ha nem lehet azonosítani a kiadások érintett részét. A felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselőnek haladéktalanul, írásban tájékoztatnia kell a tagállamot és a felelős hatóságot a kifizetés megszakításának okáról, és fel kell kérnie őket a helyzet orvoslására. A felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselő közvetlenül a szükséges intézkedések meghozatalát követően megszünteti a megszakítást.

42. cikk

A kifizetések felfüggesztése

(1) A Bizottság részben vagy egészben felfüggesztheti az éves egyenleget, amennyiben:

- a) a nemzeti program irányítási és ellenőrzési rendszerének tényleges működésében olyan súlyos hiányosság van, amely kockáztatja a nemzeti program számára kifizetett uniós hozzájárulást és amelynek orvoslására nem történt intézkedés;
- b) valamely, az éves beszámolóban szereplő kiadás olyan súlyos pénzügyi következményekkel járó szabálytalansághoz kapcsolódik, amelyet nem korrigáltak; vagy
- c) a tagállam nem hozta meg a szükséges lépéseket azon helyzet orvoslására, amely indokolta a 41. cikk szerinti megszakítást;

(2) A Bizottság akkor határozhat az éves egyenleg részben vagy egészben történő felfüggesztéséről, miután lehetőséget adott az érintett tagállamnak arra, hogy megtegye észrevételeit.

(3) A Bizottság akkor szünteti meg részben vagy egészben az éves egyenleg felfüggesztését, amikor az érintett tagállam meghozta a felfüggesztés megszüntetését lehetővé tevő szükséges intézkedéseket.

43. cikk

Az euro használata

(1) A tagállamok által benyújtott nemzeti programokban megállapított összegeket, a kiadási előrejelzéseket, a kiadási kimutatásokat, a kifizetési kérelmeket, az éves beszámolókat, valamint az éves és záró végrehajtási jelentésben említett kiadásokat euróban kell megadni.

(2) Azon a tagállamok, amelyek pénzneme a kifizetési kérelem időpontjában nem az euro, a nemzeti pénznemben felmerült kiadások összegét átszámítják euróra. Az említett összegeket a Bizottság azon hónapban érvényes átváltási árfolyamán kell átszámítani euróra, amelyikben az érintett nemzeti program felelős hatósága a költséget elkönyvelte. Ezt az átváltási árfolyamot a Bizottság minden hónapban elektronikus úton közzéteszi.

(3) Amikor egy tagállam bevezeti az eurót, a (2) bekezdésben megállapított átszámítási eljárást továbbra is alkalmazni kell valamennyi olyan kiadásra, amelyet a felelős hatóság a nemzeti pénznem és az EUR közötti rögzített átváltási árfolyam hatálybalépését megelőzően könyvelt el.

4. SZAKASZ

Számlavizsgálat és -jóváhagyás és pénzügyi korrekciók

44. cikk

Az éves egyenleg kifizetése iránti kérelem

(1) A pénzügyi évet követő év február 15-ig valamennyi tagállam benyújtja a Bizottság részére a 966/2012/EU, Euratom rendelet 59. cikkének (5) bekezdésében előírt dokumentumokat és információkat. A benyújtott dokumentumok az éves egyenleg kifizetése iránti kérelemként szolgálnak. A Bizottság a február 15-i határidőt kivételes esetben, az érintett tagállam általi tájékoztatást követően legfeljebb március 1-jéig meghosszabbíthatja. Ezt az információt a tagállamok – a megfelelő szinten – közzétehetik.

(2) A Bizottság az éves záróelszámolás céljából további információkat kérhet a tagállamoktól. Amennyiben a tagállam a kért információt nem adja meg a Bizottságnak a Bizottság által meghatározott határidőn belül, a Bizottság a rendelkezésre álló információk alapján meghozhatja a záróelszámolási határozatot.

(3) Az (1) bekezdésben említett dokumentumokat a Bizottság által végrehajtási jogi aktusokkal elfogadott minták alapján kell elkészíteni. E végrehajtási jogi aktusokat az 59. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban fogadja el.

45. cikk

Éves számlavizsgálat és -jóváhagyás

(1) A pénzügyi évet követő év május 31-ig a Bizottságnak döntenie kell minden nemzeti program tekintetében az éves záróelszámolásról. A záróelszámolási határozat a beszámoló teljességére, pontosságára és valódiságára vonatkozó megállapításokat tartalmaz, és nem érinti az esetleges későbbi pénzügyi korrekciókat.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az éves számlavizsgálati és -jóváhagyási eljárás lefolytatására vonatkozó szabályokat a határozat elfogadásával és annak végrehajtásával kapcsolatosan meghozandó intézkedések tekintetében, ideértve a Bizottság és a tagállamok közötti információcserét és a betartandó határidőket is. E végrehajtási jogi aktusokat az 59. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

46. cikk

A tagállamok által végrehajtott pénzügyi korrekciók

A tagállamok elvégzik a nemzeti programokkal kapcsolatban feltárt egyedi vagy az egész rendszert érintő szabálytalanságok miatt szükségessé váló pénzügyi korrekciókat. A pénzügyi korrekció az uniós költségvetésből származó érintett hozzájárulás egy részének vagy egészének a törlését jelenti. A tagállamok figyelembe veszik a szabálytalanságok természetét és súlyosságát, valamint az uniós költségvetést ért pénzügyi veszteséget, és arányos korrekciót alkalmaznak. A törölt és a visszafizetett összegeket a kapcsolódó kamattal együtt újra oda kell ítélni az érintett nemzeti programnak, kivéve a Számvevőszék és a Bizottság szolgálatai, többek között az OLAF által feltárt szabálytalanságokból származó összegeket. A nemzeti program zárását követően az érintett tagállam visszautalja az Unió költségvetésébe a behajtott összegeket.

47. cikk

A megfeleléségi vizsgálat jóváhagyása és a Bizottság által végrehajtott pénzügyi korrekciók

(1) A Bizottság pénzügyi korrekciót hajt végre a valamely nemzeti programhoz nyújtott uniós hozzájárulás részben vagy egészben történő törlésével és az érintett összegeknek az érintett tagállamtól való behajtásával annak érdekében, hogy kizárja az uniós finanszírozásból az olyan kiadásokat, amelyek sértik az alkalmazandó jogot, ideértve a Bizottság vagy a Számvevőszék által a tagállamok irányítási és kontrollrendszereiben feltárt hiányosságok esetét is.

(2) Az alkalmazandó jog megsértése kizárólag a Bizottságnak bejelentett kiadásokat illetően és abban az esetben vezet pénzügyi korrekcióhoz, ha az alábbi feltételek valamelyike teljesül:

- a) a jogsértés befolyásolta a nemzeti program valamely projektjének a kiválasztását, vagy olyan esetekben, amikor a jogsértés jellege miatt nem lehetséges megállapítani annak a hatását, bizonyított a kockázata annak, hogy a jogsértés ilyen hatással járt;
- b) a jogsértés befolyásolta az uniós költségvetésből visszatérítendőként bejelentett kiadás összegét, vagy olyan esetekben, amikor a jogsértés jellege miatt nem lehetséges számszerűsíteni annak pénzügyi hatását, de bizonyított a kockázata annak, hogy a jogsértés ilyen hatással járt.

(3) Az (1) bekezdés szerinti pénzügyi korrekcióról szóló döntés meghozatalakor a Bizottság tiszteletben tartja az arányosság elvét azzal, hogy figyelembe veszi az alkalmazandó jog megsértésének jellegét és súlyosságát, valamint annak a költségvetést érintő pénzügyi következményeit.

(4) A finanszírozás megtagadásáról szóló bármilyen döntés elfogadása előtt írásbeli értesítést kell küldeni a Bizottság megállapításairól és a tagállam válaszáiról, és ezt követően a két félnek kísérletet kell tennie arra, hogy megállapodjon a végrehajtandó intézkedésekről.

(5) A finanszírozás nem tagadható meg az alábbi kiadások tekintetében:

- a) a kiadás a felelős hatóságnál a Bizottság megállapításait tartalmazó írásbeli értesítés tagállami kézhezvétele előtt több mint 36 hónappal keletkezett;
- b) a nemzeti programok hatálya alá tartozó többéves intézkedések kiadásai, amelyek tekintetében a Bizottság megállapításait tartalmazó írásbeli értesítés tagállami kézhezvétele előtt több mint 36 hónappal merült fel a kedvezményezettterhelő végső kötelezettségvállalás;
- c) a nemzeti programok a b) pontban említettektől eltérő intézkedéseinek kiadásai, amelyek tekintetében a felelős hatóság általi kifizetésre, vagy adott esetben végső kifizetésre a Bizottság megállapításait tartalmazó írásbeli értesítés tagállami kézhezvétele előtt több mint 36 hónappal került sor.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a megfelelőségi vizsgálat végrehajtására vonatkozó szabályokat a határozat elfogadásával és végrehajtásával kapcsolatban meghozandó intézkedések vonatkozásában, ideértve a Bizottság és a tagállamok közötti információcserét és a betartandó határidőket is. E végrehajtási jogi aktusokat az 59. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

48. cikk

A tagállamok kötelezettségei

A Bizottság által végrehajtott pénzügyi korrekció nem érinti a tagállamoknak az e rendelet 21. cikkének h) pontja szerinti visszafizetetésre vonatkozó kötelezettségét, valamint az állami támogatás visszafizetetésére vonatkozóan az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése és a 659/1999/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 14. cikke értelmében fennálló kötelezettségét sem.

49. cikk

Visszafizetés

(1) Az uniós költségvetésbe teljesítendő visszafizetést a 966/2012/EU, Euratom rendelet 80. cikkével összhangban kiállított visszafizetési felszólításon feltüntetett esedékességi időpontig kell teljesíteni. Az esedékesség a felszólítás kiadását követő második hónap utolsó napja.

(2) Késedelmes visszafizetés esetén az esedékesség időpontjától a tényleges visszafizetés napjáig terjedő időszakra vonatkozóan késedelmi kamatot kell fizetni. A kamatláb másfél százalékponttal haladja meg azt a kamatlábat, amelyet az Európai Központi Bank az irányadó refinanszírozási műveletekre az esedékesség napja szerinti hónap első munkanapján alkalmaz.

⁽¹⁾ A Tanács 1999. március 22-i 659/1999/EK rendelete az Európai Unióról szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 83., 1999.3.27., 1. o.).

5. SZAKASZ

A kötelezettségvállalás visszavonása

50. cikk

Elvek

(1) A nemzeti programokra kötelezettség-visszavonási eljárást kell alkalmazni azon az alapon, hogy a 35. cikk szerinti eredeti és éves előfinanszírozással, valamint a költségvetési kötelezettségvállalás évét követő második év december 31-ig a 44. cikk szerinti kifizetési kérelemmel nem érintett összegekre vonatkozó kötelezettségvállalást vissza kell vonni. A kötelezettségvállalás visszavonásánál az összeget a Bizottság úgy számolja ki, hogy a 2014-es teljes hozzájárulásra vonatkozó éves költségvetési kötelezettségvállalás egyhatodát hozzáadja a 2015 és 2020 közötti valamennyi költségvetési kötelezettségvállaláshoz.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a kötelezettségvállalás visszavonásának határideje nem alkalmazandó a 2014-es teljes éves hozzájáruláshoz kapcsolódó éves költségvetési kötelezettségvállalásra.

(3) Ha az első éves költségvetési kötelezettségvállalás a 2015-ös teljes éves hozzájárulásra vonatkozik, az (1) bekezdéstől eltérve a kötelezettségvállalás visszavonásának határideje nem alkalmazandó a 2015-ös teljes éves hozzájárulásra vonatkozó éves költségvetési kötelezettségvállalásra. Ilyen esetekben a Bizottság az (1) bekezdés szerinti összeget úgy számolja ki, hogy a 2015-ös teljes hozzájárulásra vonatkozó éves költségvetési kötelezettségvállalás egyötödét hozzáadja a 2016 és 2020 közötti valamennyi költségvetési kötelezettségvállaláshoz.

(4) Az időszak utolsó évére vonatkozó kötelezettségvállalást a programok zárására vonatkozó rendelkezésekkel összhangban kell visszavonni.

(5) Azok a kötelezettségvállalások, amelyek a támogatható kiadásokra a 17. cikk (3) bekezdésében meghatározott végső időpontban még mindig nyitva állnak, automatikusan visszavonásra kerülnek, ha a felelős hatóság az ezen időpontot követő hat hónapon belül nem nyújt be azokra vonatkozóan kifizetési kérelmet.

51. cikk

A kötelezettségvállalás visszavonása alóli kivételek

(1) A kötelezettségvállalás-visszavonás összegét csökkenteni kell azokkal az összegekkel, amelyeket a felelős hatóság nem tudott elszámolni a Bizottság felé az alábbi okok miatt:

- a) bírósági eljárás vagy közigazgatási eljárásban felfüggesztő hatályú fellebbezés miatt felfüggesztett intézkedések; vagy
- b) a nemzeti program egészét vagy egy részét súlyosan érintő vis maior. A vis maiorra hivatkozó felelős hatóságnak bizonyítania kell, hogy milyen közvetlen hatásokkal járt a vis maior a nemzeti program egy részének vagy egészének végrehajtására.

A csökkentés egyszer kérhető abban az esetben, ha a felfüggesztés vagy a vis maior legfeljebb egy évig tartott. Ha a felfüggesztés vagy a vis maior több mint egy évig tartott, a csökkentés többször kérhető a vis maior időtartamára, vagy az intézkedés végrehajtását felfüggesztő bírósági vagy közigazgatási határozat és a jogerős bírósági vagy közigazgatási határozat között eltelt évekre.

(2) A tagállam az előző év végéig bejelentendő összeg tekintetében január 31-ig megküldi a Bizottságnak az (1) bekezdés szerinti kivételekre vonatkozó információt.

(3) A kötelezettségvállalás automatikus visszavonásának kiszámításakor figyelmen kívül kell hagyni a költségvetési kötelezettségvállalásoknak azt a részét, amelyre vonatkozóan kifizetési kérelmet nyújtottak be, de a Bizottság ezeknek a kifizetését az $n + 2$. év december 31-én csökkentette vagy felfüggesztette.

52. cikk

Eljárás

(1) A Bizottság a lehető leghamarabb tájékoztatja a tagállamokat, amikor felmerül az 50. cikk szerinti kötelezettségvállalás-visszavonás alkalmazásának eshetősége.

(2) A Bizottság tájékoztatja a felelős hatóságot a január 31-én birtokában lévő információkból adódó kötelezettségvállalás-visszavonás összegéről.

(3) Az érintett tagállamnak két hónapja van arra, hogy kifejezze egyetértését a kötelezettség-visszavonás összegével kapcsolatban, vagy pedig beterjessze észrevételeit.

(4) A Bizottság az (1)–(3) bekezdés alkalmazásából eredő végső határidő lejártától számított legfeljebb kilenc hónapon belül hajtja végre az automatikus kötelezettségvállalás-visszavonást.

(5) Automatikus kötelezettségvállalás-visszavonás esetében az uniós költségvetésből az érintett nemzeti programhoz való hozzájárulást a szóban forgó évre vonatkozóan csökkenteni kell az automatikusan visszavont kötelezettségvállalás összegével. A pénzügyi tervben szereplő uniós hozzájárulást arányosan kell csökkenteni, kivéve, ha a tagállam felülvizsgált pénzügyi tervet készít.

V. FEJEZET

TÁJÉKOZTATÁS, KOMMUNIKÁCIÓ, MONITORING, ÉRTÉKELÉS ÉS JELENTÉSTÉTEL

53. cikk

Tájékoztatás és nyilvánosság

(1) A tagállamok és a felelős hatóságok feladata:

- a) egy olyan honlap vagy portál működtetése, amely tájékoztatást nyújt és hozzáférést biztosít a tagállam nemzeti programjaihoz;
- b) a lehetséges kedvezményezettek tájékoztatása a nemzeti programok szerinti finanszírozási lehetőségekről;
- c) az uniós polgárok tájékoztatása a specifikus rendeletek szerepéről és eredményeiről a nemzeti programok eredményeiről és hatásairól szóló tájékoztatási és kommunikációs intézkedések révén.

(2) A tagállamok biztosítják a nemzeti programok végrehajtásának átláthatóságát, és elkészítik az egyes nemzeti programok által támogatott intézkedések listáját, amelyet elérhetővé tesznek a honlapon vagy a portálon. Az intézkedések listájának tartalmaznia kell a végső kedvezményezettekkel kapcsolatos naprakész információkat, a projektek nevét, valamint az egyes projekteknek juttatott uniós finanszírozás összegét.

(3) Az információkat főszabályként nyilvánosságra kell hozni, azon információk kivételével, amelyek bizalmas jellegük miatt nem teljes körűen nyilvánosak, különösen ha a biztonságra, a közrendre, bűnügyi nyomozásokra vagy a személyes adatok védelmére vonatkoznak.

(4) A Bizottság a nyilvánosság tájékoztatására és a nyilvánosságra hozatalra, valamint a kedvezményezettek tájékoztatására szolgáló intézkedésekre vonatkozó rendelkezések megállapítása érdekében, az 58. cikkel összhangban felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a tájékoztatási és nyilvánosságra hozatali intézkedések technikai jellemzőit. E végrehajtási jogi aktusokat a Bizottság az 59. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban fogadja el.

54. cikk

Végrehajtási jelentések

(1) A felelős hatóság 2016. március 31-ig, majd 2022-ig bezárólag minden azt követő év március 31-ig éves jelentést küld a Bizottságnak az egyes nemzeti programok előző pénzügyi évben való végrehajtásáról, és a megfelelő szinten közzé is teheti ezeket az információkat. A 2016-ban benyújtott jelentés a 2014-es és a 2015-ös pénzügyi évre vonatkozik majd. A tagállamok 2023. december 31-ig benyújtják a nemzeti programok végrehajtásáról szóló zárójelentést.

(2) Az éves végrehajtási jelentések a következő információkat tartalmazzák:

- a) a nemzeti program végrehajtása, a pénzügyi adatok és a mutatók alapján;
- b) a nemzeti program eredményességét érintő jelentős kérdések, amennyiben vannak ilyenek.

(3) A 15. cikkben említett féldős vizsgálat fényében a 2017-ben benyújtandó éves végrehajtási jelentés a következőket ismerteti és értékeli:

- a) a (2) bekezdésben említett információk;
- b) az uniós költségvetés nemzeti programokhoz való hozzájárulásával elérni kívánt célkitűzések megvalósítása során elért előrehaladás;
- c) a 12. cikkben említett érintett partnerek részvétele.

(4) A 2020-ban benyújtott éves végrehajtási jelentés és a záró végrehajtási jelentés a (2) bekezdésben említett információk és értékelés mellett ismerteti és értékeli a nemzeti program célkitűzéseinek megvalósítása során elért előrehaladást is, figyelembe véve a 13. cikk (1) bekezdésében említett politikai párbeszéd eredményeit.

(5) Az (1)–(4) bekezdésekben említett éves végrehajtási jelentések akkor tekinthetők elfogadhatónak, ha az e bekezdésekben felsorolt valamennyi információt tartalmazzák. A Bizottság az éves végrehajtási jelentés kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül tájékoztatja az érintett tagállamot, ha az éves jelentés nem elfogadható, ennek hiányában az elfogadhatónak minősül.

(6) A Bizottság az éves végrehajtási jelentés kézhezvételétől számított két hónapon belül tájékoztatja az érintett tagállamot az éves végrehajtási jelentéssel kapcsolatos észrevételeiről. Amennyiben a Bizottság ezen határidőn belül nem tesz észrevételt, a jelentéseket elfogadottnak kell tekinteni.

(7) A Bizottság észrevételeket tehet a felelős hatóság éves végrehajtási jelentésében foglalt azon elemekkel kapcsolatban, amelyek a nemzeti program végrehajtását befolyásolják. Amennyiben a Bizottság ilyen észrevételeket tett, a felelős hatóság az említett észrevételekkel kapcsolatban a szükséges információkat rendelkezésre bocsátja, valamint adott esetben tájékoztatja a Bizottságot a megtett intézkedésekről. A Bizottságot az ilyen észrevétel megtételét követően legkésőbb három hónappal tájékoztatni kell.

(8) Az éves és záró végrehajtási jelentéseket a Bizottság által végrehajtási jogi aktusokkal elfogadott minták alapján kell elkészíteni. E végrehajtási jogi aktusokat az 59. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

55. cikk

A közös monitoring és értékelési keret

(1) A Bizottság, adott esetben a tagállamokkal együttműködésben, rendszeresen figyelemmel kíséri e rendeletet és a specifikus rendeleteket.

(2) A specifikus rendeletek végrehajtását a Bizottság a tagállamokkal partnerségben értékeli, az 57. cikknek megfelelően.

(3) A közös monitoring és értékelési keret létrehozásának célja az intézkedések relevanciájának, eredményességének, hatékonyságának, hozzáadott értékének és fenntarthatóságának, valamint az egyszerűsítésnek és az adminisztratív terhek csökkenésének a vizsgálata e rendelet és a specifikus rendeletek célkitűzéseinek fényében, továbbá annak megítélése, hogy e rendelet és a specifikus rendeletek – mint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fejlődéséhez hozzájáruló jogi eszközök – mennyiben teljesítik rendeltetésüket.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap a közös monitoring és értékelési keret továbbfejlesztése érdekében arra, hogy az 58. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el.

(5) A tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátják az e rendelet és a specifikus rendeletek monitoringjához és értékeléséhez szükséges információkat.

(6) A Bizottság figyelembe veszi a specifikus rendeletek értelmében végrehajtott intézkedések és az egyéb releváns uniós szakpolitikák, eszközök és kezdeményezések értelmében végrehajtott intézkedések egymást kiegészítő jellegét.

(7) A Bizottság – a 8. cikkel összhangban – különös figyelmet fordít a harmadik országokhoz kapcsolódó intézkedések és programok monitoringjára és értékelésére.

56. cikk

A nemzeti programok tagállamok általi értékelése

(1) A tagállamok elvégzik az 57. cikk (1) bekezdésében említett értékeléseket. A 2017-ben elvégzendő értékelés hozzá fog járulni a nemzeti programok összeállítása és végrehajtása minőségének javításához, összhangban a közös monitoring és értékelési kerettel.

(2) A tagállamok biztosítják az (1) bekezdésben említett értékeléshez szükséges adatok – köztük a közös monitoring és értékelési keret mutatóival kapcsolatos adatok – előállítására és összegyűjtésére irányuló eljárások meglétét.

(3) Az 57. cikk (1) bekezdésében említett értékeléseket a felelős hatóságoktól, az audithatóságoktól és a felhatalmazott hatóságoktól funkcionálisan független szakértőknek kell elvégezniük. Ezek a szakértők olyan önálló közintézménytől is érkezhetnek, amely a közigazgatási szervek munkájának monitoringjáért, értékeléséért és auditálásáért felel. A Bizottság iránymutatást ad az értékelések elvégzéséhez.

(4) Az 57. cikk (1) bekezdésében említett értékeléseket teljes körűen nyilvánosságra kell hozni, azon információk kivételével, amelyek bizalmas jellegük miatt nem teljes körűen nyilvánosak, különösen ha a biztonságra, a közrendre, bűnügyi nyomozásokra vagy a személyes adatok védelmére vonatkoznak.

57. cikk

A tagállamok és a Bizottság értékelő jelentése

(1) A közös monitoring és értékelési kerettel összhangban a tagállamok benyújtják a Bizottságnak:

a) 2017. december 31-ig a nemzeti programok intézkedéseinek végrehajtásáról, valamint a nemzeti programok célkitűzéseinek elérése tekintetében elért előrelépésről szóló időközi értékelő jelentést;

b) 2023. december 31-ig a nemzeti programok intézkedéseinek hatásairól szóló utólagos értékelő jelentést.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentések alapján a Bizottság benyújtja az Európai Parlament, a Tanács, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága részére:

a) 2018. június 30-ig az e rendelet és a specifikus rendeletek végrehajtásáról szóló időközi értékelő jelentést. Az időközi értékelő jelentésnek tartalmaznia kell az e rendelettel és a specifikus rendeletekkel összhangban elvégzett félidős vizsgálat elemzését is;

b) a nemzeti programok zárását követően, 2024. június 30-ig az e rendelet és a specifikus rendeletek hatásairól szóló utólagos értékelő jelentést.

(3) A Bizottság utólagos értékelésében megvizsgálja a különös rendeleteknek a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fejlesztésére gyakorolt hatását is, a következő célkitűzések megvalósításához való hozzájárulásuk tekintetében:

a) a határok biztonsága, a bűnüldözési együttműködés és a válságkezelés közös kultúrájának kialakítása;

b) az Unióba irányuló migrációs áramlások hatékony kezelése;

c) a közös európai menekültügyi rendszer létrehozása;

- d) a harmadik országbeli állampolgárokkal szembeni tisztességes és egyenlő bánásmód;
- e) a migráció és a belső biztonság kérdéseinek kezelése során a tagállamok között tanúsított szolidaritás és együttműködés;
- f) a migráció és a harmadik országokkal kapcsolatos biztonság közös uniós megközelítése.

(4) Az e cikk alapján elkészített összes értékelő jelentést teljes körűen nyilvánosságra kell hozni, azon információk kivételével, amelyek bizalmas jellegük miatt nem teljes körűen nyilvánosak, különösen ha a biztonságra, a közrendre, bűnügyi nyomozásokra vagy a személyes adatok védelmére vonatkoznak.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

58. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottságnak az 5. cikk (5) bekezdésében, 26. cikk (4) bekezdésében, 29. cikk (1) bekezdésében, 53. cikk (4) bekezdésében, valamint 55. cikk (4) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása hétéves időtartamra szól 2014. május 21-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a hétéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az hétéves időszak vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik további három éves időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. cikk (5) bekezdésében, 26. cikk (4) bekezdésében, 29. cikk (1) bekezdésében, 53. cikk (4) bekezdésében, valamint 55. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) Az 5. cikk (5) bekezdése, a 26. cikk (4) bekezdése, a 29. cikk (1) bekezdése, az 53. cikk (4) bekezdése, valamint az 55. cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

59. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját a menekültügyi, migrációs és integrációs, valamint belső biztonsági alapokkal foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, az e rendelet 14. cikkének (4) bekezdése, 24. cikkének (5) bekezdése, 45. cikkének (2) bekezdése, 47. cikkének (6) bekezdése, valamint 53. cikkének (5) bekezdése kivételével.

60. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság javaslata alapján az Európai Parlament és a Tanács 2020. június 30-ig felülvizsgálja ezt a rendeletet.

61. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2014. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet, összhangban a Szerződéssel, teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2014. április 16-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS
